

U ovom broju:

- PRIČA O PORATNOJ DJECI
- PROSVJETA: BEZ PARCIJALNIH RJEŠENJA
- RIBARI — PLANSKI
- ODISEJA »NICKELINE S.«
- U DEVET MJESECI SEDAM MRTVIH
- VEĆA SOCIJALNA POMOĆ
- TKO SU TO PERSPEKTIVNI?
- A TKO ĆE NJIH FINANCIRATI
- ODE I BALETNI STUDIO
- DRNIŠKO ŠKOLSTVO: NERJEŠIV PROBLEM?
- U NAVALI BEZ ŠALE

ŠIBENSKI LISTI

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XV — BROJ 737 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 2. STUDENOG 1966.

PODIJELJENE NAGRADE

I konačno, poslije više od šest mjeseci otkako je raspisan natječaj za »Najljepše uređeni balkon« na teritoriju grada, poznati su vlasnici triju nagrađenih balkona.

Prva nagrada u vrijednosti od 50 tisuća starih dinara pripala je Vici Skugoru, vlasniku balkona u Ulici Matije Gupca 69/II, druga nagrada od 40 tisuća starih dinara pripala je Dušanu Subri, vlasniku balkona u Ulici I. Lole Ribara 1, dok je treća nagrada od 30 tisuća starih dinara dodijeljena Anti Laburi, u Biličkoj ulici broj 5.

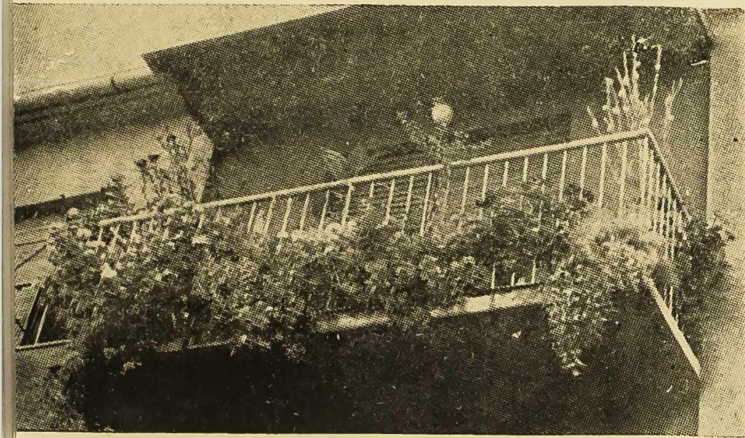
Članove žirija sačinjavali su Nikola Panjkota, penzioner iz Šibenika — član Odbora za proslavu 900-godišnjice prvog spomena Šibenika, zatim Jovan Čalić, poljoprivredni tehničar, i Josip Jakovljević, novinar »Šibenskog lista«. Oni su 28. listopada ove godine obišli i pregledali svih deset balkona čije su fotografije objavljene u »Šibenskom listu«, a zatim su izvršili pregled prispjelih kupona što su ih čitaoci lista dostavili našoj redakciji.

Nakon što su pregledani svi prispjeli kuponi, balkon s kuponom broj 5 dobio je 117 bodova, balkon s kuponom broj 4 osvojio je 38 bodova, a balkon s kuponom broj 3 dobio je 20 bodova. Na osnovu toga članovi žirija proglasili su sutradan, u subotu 29. o. m, nagrađenima tri najljepše uređena balkona.

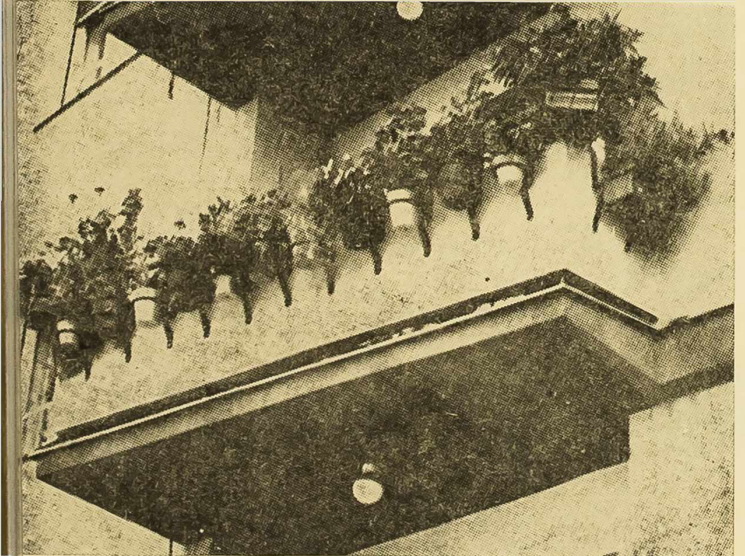
Interesantno je da se među nagrađenim balkonima našao i stari šibenski »slar« u Biličkoj ulici, koji je dobio treću nagradu. Posebna vrijednost takvih vrsta balkona je u tome što su oni u Šibeniku sve rjeđi, a predstavljaju ostatke drevnih dalmatinskih ambijenata.

Svečana podjela nagrada vlasnicima za »Najljepše uređeni balkon«, koju će obaviti Odbor za proslavu 900-godišnjice grada, uslijedit će slijedećih dana, o čemu ćemo preko našeg lista obavijestiti vlasnike nagrađenih balkona.

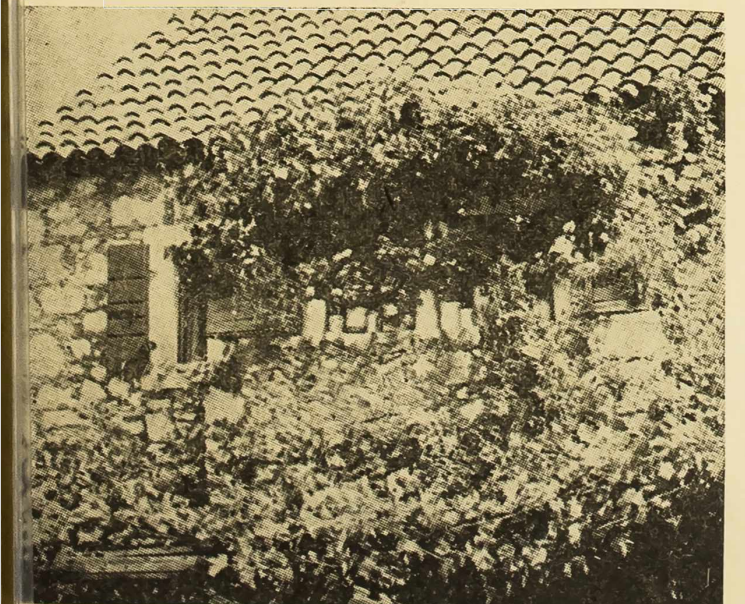
Objavljujemo tri najljepše uređena balkona.

PRVA NAGRADA — Ulica Matije Gupca 69/II

DRUGA NAGRADA — Ulica I. Lole Ribara 1

TREĆA NAGRADA — Bilička ulica 5

22 GODINE SLOBODE

Svanuće 2. studenog 1944, dan tmuran i kišovit. Borba za Šibenik počinje. Osmi dalmatinski korpus, Dvadeset šesta dalmatinska divizija i Prva tenkovska brigada stoje na svojim položajima, mokri i pokisli, ogrnuti u šatorska krila.

Iz grada se čuje potmulo gruvanje artiljerije. To naše jedinice i neprijateljska obrana »izmjenjuju« topovske salve pred odlučnu bitku.

Noć između 2. i 3. studenog, sipi hladna jesenja kiša. Gusti mrak i rominjanje omogućuju našim borcima da se što bliže privuku neprijatelju i da ga napadnu iznenada.

Prva i Treća četa Prvog bataljona nastupaju prema Danilu, sa zadatkom da unište dobro utvrđene neprijateljske položaje na koti Ljubljana, koja se nalazi poviše kuće Šišarića.

Na sektoru Vrpolja borbe su već bile u toku. Čule su se detonacije, štekali su mitrajazi.

Kad su borci Prvog bataljona krenuli da na juriš osvoje kotu Ljubljana, neprijatelja tu više nije bilo! U panici se povlačio prema gradu, ostavljajući za sobom ratni materijal i opremu...

Vrpolje je već bilo osvojeno. Nijemci su bježali prema Sv. Jurju.

Grad su potresale snažne detonacije. Okupator je dizao u zrak objekte, uređaje u luci, pristanište, čitavu obalu...

Neprijateljski vojnici koji učestvuju u tim rušilačkim akcijama bježe sada iz grada i povlače se prema Trtru. Tu ih čeka jedna brigada XXVI divizije.

Pri povlačenju neprijatelj ostavlja nekoliko stotina mrtvih! Prvi borci izbijaju na predio Križa. Pokoji mitraljeski rafal, a onda opet napreduju. Povlače se njemačke odstupnice...

Jedinice oslobodilaca ulaze u grad, pust i obavljen neprozirnim mrakom. Napokon dopijevaju do Doma zdravlja. Tu se zaustavljaju dok ne pristignu glavnine. Osvojene su i tvrđava Sv. Mihovila (Sv. Ana) i tvrđava Sv. Ivana. Zrakom su bljesnule crvene rakete — kao znak da je na tvrđavama neprijatelj savladan.

Šibenik je tako zauvijek bio oslobođen...

A onda je otpočelo gonjenje neprijatelja prema Drnišu i Kninu. Mnoge borbe tek su predstojale...

Grad je oživio, svi su toga prohladnog kišovitog jutra bili na ulicama.

Narod, je grlio oslobodioce. Građani su prepoznavali svoje bližnje: braću, očeve, sinove i kćeri.

Mnogi Šibenčani oslobodili su svoj grad, rame uz rame boreći se sa ostalim drugovima. Zaustavili su se kratko vrijeme i pošli dalje, u nove bitke, iz kojih se neki više nikada nisu vratili. A u njihovu gradu već je sjala sloboda...

Pred građanima Šibenika stajali su novi, veliki i teški zadaci. Upornost u borbi trebalo je sada preobraziti u zanos obnove.

Generacija koja se vratila iz ognja rata bila je spremna da bez odmora i predaha zasuče rukave i GRADI.

A nova, mlada generacija, već prerano dozrela u ratnom vohoru, imala je od koga da uči, imala je u svojim srcima ljubav prema narodu i ovom gradu, čija je stradanja mgla i sama upoznati.

Godine su se redale i generacije mladih ulazile su u veliku bitku izgradnje. Mijenjale su se fizionomije ulica i trgova. Iz krša su nicala naselja i osunčane duge fasade novih zgrada. Izrasle su tvornice, škole, domovi, hoteli...

Upirao se ovaj grad da izađe iz svojih drevnih granica i da se raširi među brdima.

Zabrujale su strune novog života, novih nastojanja, novih ideja.

Kroz dvadeset i dvije godine slobode novi grad stvarao je i novu fizionomiju ljudi, razvijajući u njima još veću ljubav prema drevnostima i sadašnjostima grada, prema domovini u cjelini, onu ljubav koja je nastavak 900-godišnjeg slobodarskog duha, ljubav s kojom rade današnji samoupravljači.

J. Č.

SJEDNICA IZVRŠNOG ODBORA OPĆINSKOG ODBORA SSRN

Dvomjesečni program političke aktivnosti

U četvrtak, 27. prošlog mjeseca, održana je sjednica Izvršnog odbora Općinskog odbora Socijalističkog saveza, na kojem se raspravljalo o programu društveno-političke aktivnosti za studeni i prosinac ove godine, te o predstavci koju je Općinskom odboru SSRH podnio šibenski Aktiv Društva novinara Hrvatske.

Općinsku organizaciju SSRN i druge društveno-političke organizacije na šibenskoj općini očekuju veoma odgovorni zadaci u slijedeća dva mjeseca ove godine. Stoga je izraženo mišljenje da se svi nadležni faktori i organizacije jače nego dosad založe na ostvarivanju zadataka, među kojima se spominju pripreme za organizacije referendumu oko uvođenja samodoprinosu za školstvo, zatim donošenje Pravila Socijalističkog saveza općine, održavanje godišnjih skupova u podružnicama i mjesnim organizacijama SSRN i pripreme za izbore predstavničkih tijela u Skupštini općine Šibenik.

Nakon rasprave o narednim zadacima, zaključeno je da se sastanak Političkog aktiva šibenske općine održi 4. o. m., a sutradan sastanak svih predsjednika mjesnih organizacija i podružnica. Politički aktiv će raspravljati o materijalnom položaju prosvjetnih radnika, te o pripremama za uvođenje samodoprinosu za potrebe školstva.

Nadalje je odlučeno da se zborovi birača, na kojima će se građani izjašnjavati o uvođenju samodoprinosu, održe u vremenu od 10. do 25. studenoga. Za 1. prosinca zakazana je sjednica Skupštine općine, na kojoj će se razmotriti izvještaj sa zborova birača, kao i utvrđivanje

datuma o provođenju referenduma. Predviđa se da bi se referendum održao početkom veljače 1967. godine. Isto tako je zaključeno da se godišnje konferencije u podružnicama i mjesnim organizacijama SSRN održe u prosincu ove godine.

Članovi Izvršnog odbora također su raspravljali i o pismu ko-

jeg je šibenski Aktiv Društva novinara Hrvatske uputio najvišim forumima svoje staleške organizacije, te Glavnom odboru Hrvatske i Republičkom sekretarijatu za informacije, a u kojem se, među ostalim, navodi da šibenski novinari često nisu nailazili na dovoljno razumijevanje kod nadležnih organa i institucija, te da zbog toga nisu bili u stanju da na vrijeme informiraju redakcije listova i radio-stanica. Izvršni odbor je, međutim, tokom diskusije pokazao mnogo razumijevanja za buduće djelovanje ovog šibenskog aktiva, pa je donio adek-

vatne zaključke koji će osigurati efikasniji rad novinara.

Među ostalim, odlučeno je da se što prije organizira aktiv šibenskih novinara, da se najmanje jedanput mjesečno organiziraju predstavnici šibenskih novinara i predstavnik društveno-političkih organizacija na temu aktualnih zbivanja u šibenskoj komunici, kao i da se uputi pismo organizacijama u radnim institucijama — u kojem će se ukazati na potrebu stalnog i pravovremenog informiranja novinara o svim najvažnijim događajima u radnim kolektivima. (jj)

Zdravstvo i školstvo

Problemi zdravstva i prosvjete bili su u centru pažnje na sjednici predsjedništva Općinskog sindikalnog vijeća, koja je održana 26. prošlog mjeseca. U raspravi o položaju zdravstvene zaštite radnika, bolovanjima i o stanju Fonda za zdravstveno osiguranje istaknuta je potreba jačeg angažiranja sindikalnih podružnica u rješavanju te problematike. U vezi s tim, zaključeno je da se 8. o. m. sazove prošireni plenum ovog vijeća, na kojem će se donijeti odgovarajuće mjere. Na tom plenumu sudjelovat će predstavnici radnih organizacija, predstavnici Zastava za socijalno osiguranje i predstavnici Fonda za zdravstveno osiguranje radnika.

U povodu diskusije koje se u posljednje vrijeme vode na temu poboljšanja materijalnog položaja školstva i prosvjetnih radnika, izraženo je uvjerenje da je potrebno poduzeti adekvatne korake da bi se pomoglo

školstvu i prosvjetnim radnicima, čiji je prosjek osobnih dohodaka najniži u Republici. (j)

Prihvaćeni zaključci

Na posljednjoj sjednici Općinskog komiteta SK jednoglasno su prihvaćeni prijedlozi zaključaka sa VI konferencije Općinskog komiteta SK i sa nedavno održane sjednice ove organizacije.

Pod trećom tačkom dnevnog reda bila je informacija o događajima koji su se odvijali oko dijela komunističkih, koji uglavnom žive iz-

van Vodica, a među kojima su odnosi bili pomućeni. Zaključeno je da se četvorica iz te grupe pozovu na razgovor, kako bi se prebrodile i one nesuglasice koje su još među njima ostale. (j)

U idućem broju
Dva izvještaja

U slijedećem broju lista objavit ćemo izvještaje sa sjednice Privrednog vijeća Skupštine općine, na kojoj je razmatran plan razvoja šibenske općine za 1967. godinu, te izvještaj o zajedničkom plenumu Općinskog odbora SSRN i Općinskog sindikalnog vijeća, koji je raspravljao o pripremama za skupštinske izbore i godišnje konferencije u organizacijama SSRN. (j)

Nešto kao post scriptum

Prča o poratnoj djeci

Dugo je to kad čovjek provede dvadeset i više godina na jednemu te istom poslu, čak i onda kada se taj posao sastoji od ispisivanja obrazaca, računa, kartica ili beskonačnog i monotono zbrajanja i množenja kolona brojkama.

Ali, dvadeset i jednu godinu raditi s ljudima, s mladim ljudima, sa čitavom jednom generacijom kojoj je rat oduzeo najbliže i najmilije, znači nešto mnogo više, mnogo duže i trajnije. Kad sam došao Luki Tošiću, referentu Odjela za socijalnu zaštitu Skupštine općine, i zamolio ga za razgovor, nije se iznenadio. Kao i uvijek kad mu dođe koja stranka, prvo me pažljivo saslušao, a onda izvadio nekoliko spisa u nanjuri da mi da osnovne podatke o broju zbrinute djece na ovom području nakon rata.

Međutim, nisam želio samo podatke, želio sam da mi priča o sebi, o tome kako je kroz zbrinjavanje djece palih boraca i žrtava fašističkog terora, koji su tek bili izašli iz viora rata, proživljavao prve dane nakon pobjede i kako ih proživljava sada, kakav je to bio rad — da se mladi naraštaj podigne. Kakav put? Kakve teškoće? Kakve dileme u tome kome prije pomoći? Luka Tošić počeo mi je pričati o sebi, ali je odmah nastavio pričati o djeci, vrativši se ponekad na kakav lični trenutak o svemu tome.

U stvari, vidio sam da i nije mogao drukčije. Isprepleo se njegov život u tih dvadesetak godina sa životom djece čiji su roditelji bili poginuli ili ubijeni, djece neosigurane, djece osakaćene u ratu. Kao da je slijedio moje misli, rekao mi je: »Naš kotar bio je ustanički kotar. Mnogo je ljudi sa ovoga krša dalo svoje živote u revoluciji. Ostalo je mnogo djece koju je trebalo preuzeti i osigurati joj da se razvija, da se školuje, da živi!«

— Počeli smo sistematski. Vremena za čekanje nije bilo. Otvorili smo domove u Kistanjama, Kninu, Tijesnu i Šibeniku. U te domove, a i u domove ostalih republika — slali smo godišnje i do 500 djece.

Godine 1949. već smo imali toliko djece da ih više nismo mogli smjestiti u postojeće domove po republikama. Svi su već bili puni. Zato smo nabavili nekoliko baraka i postavili ih uz bivši dom »Petar Grubišić«.

Bilo je teško sa smještajem. Jednom prilikom, sjeća se Luka, doveo je šezdesetoro djece samo sa benkovačke općine. Stajali su pred zgradom bivšeg kotara. Pitali smo se: kamo da ih odvedemo i gdje da ih smjestimo?

— Ljudi su istupali solidarno. Mnogi su pomogli, mnoge organizacije. Djeca su ipak dobila krov nad glavom, pa i pokrivače, toplu odjeću i redovne obroke. A do tada se školovalo jedva desetak benkovačke djece. Takve su bile te prve poratne godine. Sam Luka Tošić znao je ići na put po svim našim gradovima i u svojoj tašni nositi stotine predmeta o nezbrinutoj djeci. Obilazio je ustanove, organe, škole i domove. I bio je zadovoljan kada bi se broj tih spisa na povratku smanjio.

— Nedostajalo je i sredstava. Pomoć smo tražili svugdje gdje se moglo. Jednom je prilikom samo Savezni sekretarijat za socijalnu zaštitu dao 20 milijuna dinara za školovanje te djece.

— Vidite — govorio je Luka — imao sam teškoća i druge vrste. Obilazio sam mnoge obitelji koje su imale veliki broj djece. Objasnjavao sam da tu djecu treba stati u škole, da ih treba bolje zbrinuti, da im treba osigurati budućnost, ali roditelji, iako veoma siromašni, nisu htjeli da svoju djecu daju dalje od sebe. Mogao je tu ljubav čovjek i razumjeti, ali je bilo u njihovu interesu i u interesu djece da pođu novim putem.

— S druge strane, i ovdje sam u gradu nailazio, mjestimice, na podozrivost i nerazumijevanje nekih ljudi, kada je trebalo uposliti slipe ili druge invalide koje smo imali među tom djecom, tj. one koji su već bili porasli. Mnogo smo leđa morali probiti, mnoge predrasude skršiti. A kad se vidjelo da ti mladići i djevojke nakon rehabilitacije mogu uspješno obavljati poslove korisne za zajednicu, svi su ih onda drukčije gledali.

A danas, družo Luka, kako žive ti mladi ljudi, gdje su, čujete li za njih?

— Danas? — zamisli se Luka. Koliko je samo razlike prema onim godinama, ne samo u vremenu nego i u ljudima? Tadašnja djeca danas su već zreli ljudi. Nalaze se po čitavoj zemlji. Nisu me zaboravili. Jave mi se. Pišu. Teško da ih više mogu i prepoznati.

U jednom pismu, kojeg nam je pokazao, stajala je i ovakva rečenica: »Da nije bilo vas, danas ne bih bio ono što jesam...«

Treba li iskrenijeg i većeg priznanja od tih toplih riječi? I, zar to nije priznanje i zajednici i društvu, svima onima koji su im pomogli da odrastu i postanu korisni članovi zajednice.

J. Č.

»KORNAT« osvaja tržište

Poslujući sa trinaest prodavaonica, trgovinsko poduzeće »Kornat« ostvarilo je do početka listopada ove godine promet od oko milijardu i 600 milijuna starih dinara. U istom razdoblju prošle godine promet je iznosio oko milijardu starih dinara. Ovogodišnji promet realiziran je zalaganjem 115 članova kolektiva, od čega su trinaestorica naučnici.

U »Kornatu« su zadovoljni postignutim rezultatima. Međutim, upozoravaju da se suhim brojkama ne smije apsolutno vjerovati. Istina, ovogodišnji promet u odnosu na onaj koji je postignut u devet mjeseci prošle godine pokazuje povećanje od oko 30 posto, ali to nije ni pravo ni jedino mjerilo poslovanja. Radi se o tome da se povećanju prometa 18 posto učestvovala povećane nabavne (i ne samo nabavne), cijene, a da je realni postotak povećanje prometa tek 12 posto.

Inače, organi samoupravljanja u »Kornatu« misle i na perspektivu. U tom smislu kolektiv je učinio i značajan zaokret u svome poslovanju. Naime, već do kraja ove godine »Kornat« će otvoriti dvije prodavaonice, u Zadru i Biogradu, a poslije nove godine i u Drnišu. U tim prodavaonicama potrošači će moći nabaviti razne vrste modernog i klasičnog namještaja, zatim dekorativne tkanine, plastične mase, pokrivače za krevete i slične artikle.

Prodor izvan »granica« komune imat će, nema sumnje, dvostruki efekt. Prije svega, osvajanjem novog tržišta pruža se realna mogućnost znatnog povećanja prometa, a time i uspješniji i još bolji poslovni rezultati kolektiva.

Kad se o tome govori, ne smije se izgubiti iz vida ni činjenica da će »Kornat« otvaranjem novih prodajnih punktova biti u stanju da kod dobavljača naručuje i zamašnije kontingente razne robe, pa će se time — grubo rečeno — moći vršiti pritisak na dobavljača i iznuditi povoljnije nabavne cijene. To će se opet odraziti i na formiranje prodajnih cijena.

Da bismo to potkrijepili, izvršit ćemo za trenutak jednu »teoretsku« računicu: ako poduzeće kod kojeg se snabdijeva »Kornat« recimo, na 100 milijuna naručene vrijednosti jednoga artikla daje popust od 2 posto — to znači da će poduzeće automatski u neku ruku zaraditi (posredno i neposredno) oko dva milijuna dinara. Ako se, međutim, naruči robe u vrijednosti od, recimo, 5 milijuna dinara, onda popusta nema. A da bi se mogao »iskamčiti« popust, treba imati tržište, treba posjedovati više prodavaonica, potrebno je »okupiti« što veći broj potrošača. Gledajući samo s toga aspekta, ako trenutno mnoge druge stvari i zaboravimo, može se zaključiti da poslovna orijentacija »Kornata« nosi u sebi

duh dobrog privređivanja.

Na kraju, zabilježiti ćemo da »Kornat« obnavlja bivše prostorište komunalne banke i da će ondje već uskoro locirati tri raznovrsne prodavaonice: namještaja, kože i plastičnih masa, te staklarsku radionicu. Sve tri prodavaonice imat će poseban ulaz, a raspolagat će sa oko 185 kvadratnih metara korisnog prostora. Za uređenje tih prostorija kolektiv »Kornata« uložit će više od 15 milijuna starih dinara. (B)

Interesirali smo se umjesto vas

Gdje i šta možete kupiti?

Da bismo naše čitaoce obavijestili koje proizvode mogu kupiti u šibenskim prodavaonicama, uputili smo se u malu »šetnju« gradom i interesirali se za artikle i cijene. Evo što smo saznali od poslovođa prodavaonica.

DINKO GOJANOVIĆ-RAKIĆ

»GRADSKI MAGAZIN«:

— Ovih dana nabavili smo više artikala i nadam se da će naši građani biti zadovoljni i u pogledu izbora i u pogledu cijena. Eto, modni ženski šeširi stoje od 5.500 do 8.900 starih dinara, a muški šeširi od 4.000 do 8.000 starih dinara. Nadalje, muške košulje od velura, kojih već duže vremena nije bilo na našem tržištu, mogu se kod nas dobiti po cijeni od 6.100 starih dinara. Pristigle su nam i veoma ukusne košulje od najlona, a stoje 5.300 starih dinara. Mogu vam također kazati da naša radnja raspolaže i sa ćilimima u orijentalnim dezenima, a cijena im se kreće od 70.000 do 100.000 starih dinara. To su ujedno najskuplji artikli u prodavaonici. Na kraju, možete zabilježiti da smo nabavili i kvalitetne jorgane od pahuljica, a mogu se dobiti za 36.000 starih dinara.

MIRKO SPAHIJA — PRODAVAONICA BR. 4 »KORNATA«

— Mislim da će čitaoce našeg lista zainteresirati vijest da smo dobili električne baterije, koje se po praznjenju mogu puniti običnim priključkom na električnu struju. Cijena tim baterijama iznosi 4.000 starih dinara. Nabavili smo također zidne i stolne toplomjere iz uvoza, a mogu se nabaviti po cijeni od 1.000—1.300 starih dinara. Upravo nam je prisplo i »Ata«, prašak

Ribari - planski

Do kraja godine ostaju još samo dva mjeseca. Stoga se nije naodmet pozabaviti pitanjem: da li će proizvodnja šibenskih radnih organizacija iz područja ribarstva doseći planska predviđanja? Ovogodišnji plan proizvodnje izrađen je u svakoj od tih radnih organizacija na osnovu prošlogodišnjih poslovnih kretanja. Pri tome naravno, nisu zaboravljene ni novine što su ih za sobom donijeli razni društveni instrumenti, a posebno privredna reforma.

Prema planskim predviđanjima, ribokombinat »Kornat« trebao bi u 1966. godini proizvesti 150 tona usoljene ribe, isto toliko tona sterilizirane konzerve, 50 tona nesterilizirane konzerve i 20 tona tunjevine s povrćem. U prvih osam mjeseci »Kornat« je proizveo 93 tone usoljene ribe, 143 tone sterilizirane konzerve, 40 tona nesterilizirane konzerve i 5 tona tunjevine s povrćem. Ako bi se sudilo po proizvodnji i prvih osam mjeseci,

onda bi se moglo zaključiti da će taj kolektiv, unatoč izvjesnim nepovoljnim kretanjima na tržištu sirove ribe, ispuniti planom predviđenom proizvodnjom.

Kad smo već na »ribljem području«, zanimljivo je iznijeti i neke podatke o proizvodnji tvornice sardina »Jadran« u Rogoznici. Taj će kolektiv, naime, u ovoj godini proizvesti 250 tona usoljene ribe, a u prvih osam mjeseci proizvedeno je 197 tona. Do početka rujna »Jadran« je proizveo 95 tona steriliziranih konzervi, a do kraja 1966. bila je predviđena proizvodnja od 110 tona. Kolektiv u Rogoznici predvidio je svojim planom proizvodnje da do kraja ove godine plasira na tržište 50 tona nesterilizirane konzerve, a u prvih osam mjeseci proizvedeno je 36 tona. S obzirom na iznesene podatke, a i na neke druge indicije iz domena proizvodno-poslovnih kretanja, vjeruje se da će »Jadran« do kraja godine ispuniti svoj proizvodni plan. Cinjenica da upravo »Jadran« i Kornat prati čitav niz teškoća u proizvodnji i plasmanu, kao i to da neki instrumenti nisu odviše pogodovali poslovanju tih kolektiva, nagnali su radne ljude na maksimalno zalaganje. A da će to donijeti ploda, evidentno je već sada. (B)

TREBOVANJE

Uzmite kao da se ovaj dijalog nije vodio.

— Nikola, daj mi komad papira i crnilo.

— Nemam — odgovori ovaj. Nemam ni papira ni crnila. Papira bi se možda i našlo kod ostalih kolega, ali crnila nema u čitavom odsjeku, a da pozajmljujem iz drugih odjeljenja, neću. Ti poznaješ moje principe...

— Pa kako onda radite bez papira i crnila?

— Pa nama uglavnom i ne treba. Radimo mašinom.

— Ipak je to nezgodno. Trebalo bi da imate i crnila.

— Da, trebalo bi.

— Pa šta ne kupite! Toga bar ima svuda.

— Je li, a kako da kupim? Hoću li iz svoga džepa dati pare? To je dužnost poduzeća. Ti poznaješ moje principe...

— Pa zašto ne kupi poduzeće? Valjda ima toliko para?

— Kako ne bi imalo para? Ali, blagajna ne može izdati novac bez trebovanja.

— Tko treba da napiše trebovanje?

— Ja.

— Pa zašto ga ne napišeš?

— A kako ću kad nemam crnila? — odgovori i doda: »Nego, već i sam vidim da ću morati kod kuće uzeti crnilo ili ga pozajmiti, protiv svojih principa!«

VESELIC

prosvjeta Bez parcijalnih rješenja

Čini se da sve više dolazimo u središte onoga što po svojoj važnosti, svojim pretenzijama i ozbiljnosti treba da zamijeni divergentna dosadašnja »kuloarska« razmatranja o položaju prosvjetnih radnika naše komune, a što bi iskristaliziralo probleme materijalne baze obrazovanja i odgoja i omogućilo progresivno poboljšanje cjelokupne prosvjetne djelatnosti.

U toku su opsežne konzultacije na različitim nivoima. Prvog studenog sastaju se u Općinskom sindikalnom vijeću predstavnici sindikata škola šibenske općine. Četvrtog studenog Politički aktiv Šibenika raspravljat će o materijalnom položaju prosvjetnih radnika, a 12. studenog očekuje se još jedan značajan sastanak prosvjetnih radnika.

Nema sumnje da će diskusije biti otvorene, možda i oštre, ali sigurno — i decidirane. Izvan svake sumnje je i to da će se u tim diskusijama — kao značajna nit — provlačiti i Teze zakona o financiranju obrazovanja i odgoja.

Naime, postaje sve jasnije da parcijalna rješenja situacije u prosvjeti ne mogu više nikoga zadovoljiti i da jedno trajnije i smirenije analiziranje problema ne mora i neće značiti nikakvo »otezanje« donošenja odluka. Naprotiv, Teze nisu dale, a niti su u svojoj punoj verziji mogle dati — u svemu prihvatljiva rješenja. One su u osnovnim načelima morale voditi računa da novi republički Zakon o financiranju obrazovanja i odgoja ostane u okvirima Saveznog zakona. I ne samo njega nego i u okviru srednjoročnog društvenog plana SR Hrvatske do 1970. godine.

Tezama se i u Šibeniku prigovara što ne predviđaju nove dodatne izvore financiranja obrazovanja i odgoja, kao i na

nedovoljno definirane principe o tome koje škole treba financirati iz kojih izvora. O toj materiji dosta je rečeno i na VII redovnom plenumu zajednice muzičkih škola SSR Hrvatske.

No, Teze te izvore nisu mogle predvidjeti, jer ih nije predvidio ni Savezni zakon.

Tako, u toj konstelaciji događaja, vanjske manifestacije suštinskih problema u prosvjeti — ustupaju mjesto upravo toj suštini. Jer, koliko je god materijalni položaj prosvjetnih radnika osjetljivo i bolno pitanje, koje zadire u egzistenciju ljudi, ono nije jedino u čitavom sklopu problema u kojima se prosvjeta našla, posebno u šibenskoj komunici.

Poznato je neskriveno nezadovoljstvo prosvjetnih radnika na ovom području. Bez sustezanja možemo tvrditi da je ono opravdano u najvećem svom opsegu. Opravdani su mnogi njihovi prigovori Skupštini općine, Kulturno-prosvjetnom vijeću i drugima — koji su se često morali na različite načine dovijati da u prosvjeti »vežu kraj s krajem«. Ali, iskreno da kažemo, jedan prigovor ostaje i njima samima: raspravljanje po kuloarima i na nekompetentnim mjestima isuviše je dominiralo nad jedinstvenim akcijama koje je trebalo sprovesti preko određenih organizacija ove komune. I na njihovoj strani je bilo isuviše čekanja da akcija potekne »dozgo«.

Od Brionskih odluka i u našoj se sredini osjeća jedan novi vjetar: težnja da se položaj prosvjetnih radnika rješava kompleksno i u sklopu naših novih kretanja na ostalim područjima života.

Postalo je jasno da mnoge stvari u prosvjeti u ovoj komunici treba početi rješavati »iz početka«, ma kako to teško

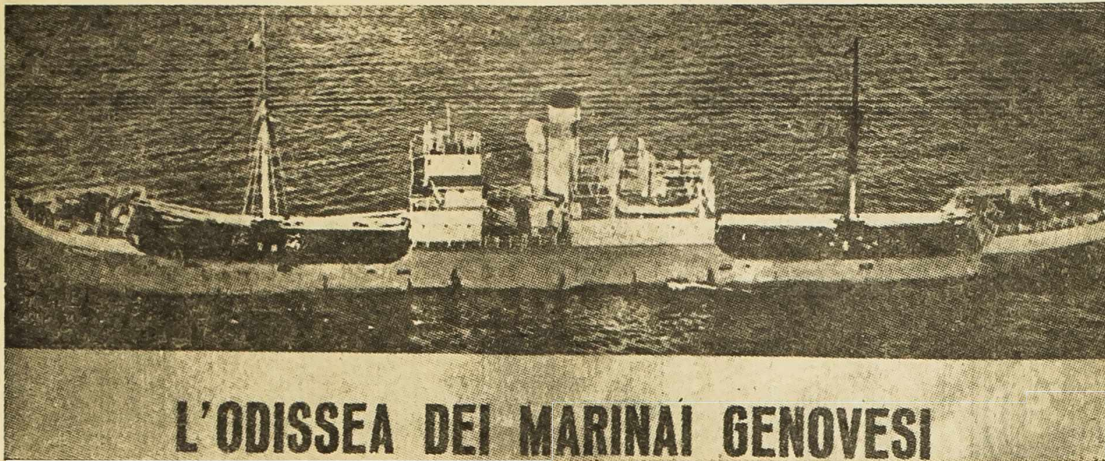
bilo. Pri tome se javljaju sve otvoreniji zahtjevi, koji idu za tim da se preispita i čitava preraspodjela nacionalnog dohotka u korist obrazovanja, pa i na račun administracije, komunalnih akcija i nekih fondova.

Primanja u privredi bila su u 1965. godini neusporedivo veća od primanja u prosvjeti, pa ipak u ovoj godini primanja u privrednim djelatnostima u SR Hrvatskoj bilježe porast od 28 posto, dok su ona u školama i drugim neprivrednim djelatnostima veća za samo 23 posto. Nazadovanje se tako proteže iz godine u godinu. Naravno, i ono povećanje od 23 posto veoma je nejednako u pojedinim općinama.

Sve to ukazuje na potrebu jačeg društveno-političkog angažiranja prosvjetnih radnika naše komune u ovoj značajnoj etapi prebrođivanja jednoga stanja koje je postalo neodrživo. Međutim, to angažiranje može dati rezultate samo ako se na tome pomnjivo i studiozno angažiraju i druge društvene institucije i samoupravne organizacije.

I još jedna stvar: kada se rješavaju izuzetno važna pitanja prosvjetne djelatnosti, onda postepeno i neumoljivo treba ići i za porastom kvalitete rada u toj oblasti. Trebat će, u vezi s tim, pod strogu lupu staviti i pitanje sposobnosti kadrova, njihove kvalifikacije, zalaganje, pravičnost ocjena u radu, strogu objektivnost natječaja i još mnogo toga. Dakako ni organizaciona struktura ne smije pri tome ostati na posljednjem kolosijeku, jer ona će morati osigurati efikasno pronađenih rješenja materijalne prirode.

J. Č.

Odiseja, 'Nickeline S'

Brod talijanske zastave »NICHELINA S.«, stari teretnjak od 5.500 DWT, vlasništvo kompanije VIA MARE — GENOVA — uplovio je u šibensku luku još šestog listopada sa teretom od 4.000 tona željezne rudače.

Pošto je teret iskrcao, brod je otišao na sidrište i tu sa zapovjednikom Alfonsom Tallinijem i 24 člana posade još i danas stoji.

Šta je bio razlog da brod nije mogao nastaviti putovanje prema talijanskim lukama? Zašto ga je u luci Suez napustio dotadašnji kapetan Augusto Zalaffi, a u Šibeniku još dva mornara? Šta se dogodilo s brodom na njegovu putovanju, koje je trajalo više mjeseci?

Da bi se bar donekle razjasnila ova prilično burna i zamršena odiseja broda »Nickeline« i njegove posade, moramo se vratiti nekoliko mjeseci unazad. Brod je duže vremena bio bez kompletne posade. U kolovozu ove godine u luci Đidi ukrcao se na brod 11 mornara, većinom iz Etiopije i Adena. Brod je zatim krenuo za zaBlizouth, Pirei i Genovu, a odatle odmah — ponovo za Blisku istok. Nakon što je u luci Marsa Osein ukrcao željeznu rudu za Jugoslaviju, na izlasku iz luke Bashar brod je doživio havariju. Teret nije bio oštećen, ali je brodar prijavio generalnu havariju i deklarirao završetak putovanja u Šibeniku.

Kako smo u početku naveli, brod je u toj luci napustio i dotadašnji zapovjednik broda Zalaffi. On se sa suprugom o svome trošku vratio u Italiju i tu iznio mnoge optužbe protiv kompanije Via Mare i brodovlasnika Nicola Scoccimarru. Naime, iznio je teške uvjete života na brodu: posada je gladovala, nije primala plaće, nikad se nije znalo odredište broda, radi čega ljudima nije stizala ni pošta. Brod je bio u jadnom stanju, itd.

To je prenio talijanski tjednik »Domenica del corriere« u broju od 16. listopada.

Istina je — izjavio je kapetan Zalaffi — gladovali smo i ovako se više nije moglo.

Sada su tek nastale velike neugodnosti za brodovlasnika. Naime, iz štampe je za tu situaciju saznao i vjerovnik brodovlasnika — firma POSTIFICIO E. LLI GAZZOLA, tvornica tjestenine, koje je ovim brodom prošle godine prevozila brašno. Ona je sada nastojala da naplati svoja potraživanja od 42 milijuna lira. Zato se obratila Privrednom sudu u Splitu, koji je 20. listopada izdao privremenu zabranu isplivanja broda iz šibenske luke u kojoj se brod već 15 dana nalazi.

Nakon što su se stranke nagodile, zabrana je skinuta, ali se javio i drugi vjerovnik: »ENRICO BOZZANO I SIN«. Ta je firma opskrbljivala brod i tražila je isplatu od oko 2 milijuna lira. Scoccimarru, osim, razumije se,

Bivši zapovjednik broda »Nickeline S« — Zalaffi

Ona je preko Jadranske pomorske agencije zatražila da je u sporu zastupa šibenski advokat dr Filip Smolčić.

Dok je brod boravio u Suezu i kad se događalo ono s kapetanom, posada je zahtijevala isplatu i povratak svojim kućama. Ali, novaca nije bilo. Uvijek im je obećavana neka druga luka kao mjesto isplate, a na kraju su im kazali da će ih isplatiti u Jugoslaviji.

Rekli su im još i to — da mogu ići ako žele, ali da će putne troškove snositi sami, sve u svemu — oko pola milijuna lira!

A oni nisu imali u džepu ni centezimala!

Brod je ipak doplovio u Šibenik pod komandom novog zapovjednika Tallinija.

Posada se buni, a novaca za nju, izgleda, nema ni ovdje, bar do sada. A na brodu je ostalo još 930 tona ječma i 150 tona ricinusova ulja. Taj je teret namijenjen talijanskim lukama i treba ga pretovariti u drugi brod, jer stara »Nickelina« ide na opravak u trogirsko brodogradilište. Valja dodati da su brod pregledale i lučke vlasti i da su našli dosta manjkavosti. Među ostalim, naredili su i hitnu deratizaciju broda.

Konačno, ovih se dana u Šibeniku pojavio i brodovlasnik NICOLA SCOCCIMARRU sa svojom suprugom NATALINOM GORONO, na čije je ime registriran brod.

U razgovoru s brodovlasnikom u kancelariji »Jugo-agenta« čuli smo i njegov stav o svemu tome. Prije svega, brodar je opovrgao sve tvrdnje bivšeg zapovjednika, date talijanskoj štampi, napomenuvši kako je kapetana udaljila sama kompanija radi njegove nesposobnosti.

Priznao je da je brod bio zadržan u Suezu, ali na temelju lažnih dokumenata jednog vjerovnika. Pri tome je izrazio sumnju da je agent u Kuwaitu bio u dosluhu s nekima na brodu i da je zapravo htio prodati brod, a novac podijeliti.

— Posada je bila redovito isplaćivana, rekao je dalje g.

onih koji su se ukrcali prije mjesec dana.

— Nije istina da je posada gladovala i da se nikad nije znalo za odredište broda. Sve je to obična izmišljotina toga čovjeka.

— Što se tiče opravke broda, normalno je da se ona vrši nakon svakog putovanja.

Novi zapovjednik broda Tallini rekao nam je: »Preuzeo sam brod u Suezu bez normalnog i uobičajenog postupka. Sve je bilo gotovo kroz deset minuta. Primopredaje nije ni bilo. Kapetan je otišao sa ženom i koferima i više se nije vratio.«

Preostalo je još da čujemo šta kaže posada broda. Razgovarali smo s nekolicinom njih. Bili su vrlo uzbuđeni i ogorčeni. Nisu htjeli da im navodimo imena.

»Tri mjeseca nismo primili plaće. Ni jedne jedine lire! A svi smo mi siromašni i hranimo svoje obitelji. Gladovali smo. Kuhinja na brodu jednom prilikom nije radila 2—3 dana. Pili smo samo vodu. Nismo imali para da u kojoj luci popijemo bocu piva. Stezali smo kajiš.«

Zanimljivo je da oni, što se tiče uvjeta života na brodu, više okrivljuju bivšeg zapovjednika, jer smatraju da je njihov novac stavljan u svoj džep. Naravno, brodovlasnika okrivljuju radi plaća i ostalog.

Prema najnovijim elementima koji su se pojavili u zapletu oko talijanskog broda »Nickelina S«, situacija se sve više komplicira i postaje sve teža za vlasnika broda.

Naime, prema ranijem tvrdnji vlasnika, brod je imao isplatu iz šibenske luke za trogirsko brodogradilište još prošle subote, 29. listopada. Međutim, dva dana kasnije Općinski sud u Šibeniku donio je, na zahtjev »Jugo-agenta«, odluku kojom se do daljnjeg zabranjuje da brod isplati dok se ne podmire potraživanja nekih poduzeća iz Šibenika (»Luka« i drugi), koja od brodaru potražuju oko 3,5 milijuna lira. Raniji talijanski vjerovnici, koji su tražili podmirenje svojih tražbina u visini od oko 60 milijuna lira, privremeno su odustali od zapljene broda — dok se on ne vrati u Italiju.

Vlasnik je imao namjeru da izvrši popravke broda u Trogiru, no one bi stajale više od 30 tisuća dolara. Kako čitav brod ne vrijedi više od 50 do 60 tisuća dolara, najvjerovatnije do toga neće ni doći. već će, pretpostavlja se, »Nickeline« biti prodana za staro željezo, nakon što brodar podmiri dugovanja u Šibeniku. Vjerovnici iz Italije doći će onda po svoje pare.

Kako je »Nickelina« jedini brod kompanije »Via Mare«, ona bi u ovoj situaciji lako mogla pasti pod stečaj.

U tom slučaju, prema propisima o stečaju, imaju se prvo isplatiti različite takse, zatim osiguranje i, na trećem mjestu, plaće pomoraca.

Brodovlasnik u ovom slučaju duguje posadi ukupno oko 9 milijuna lira.

Tek nakon tih namirenja pozivaju se ostali vjerovnici brodaru, po redu kojim su se prijavljivali.

U međuvremenu se posada broda i dalje smanjuje. Ovih dana napustio je brod i brodski telegrafista i otputovao u Italiju.

Vlasnik broda Nicola Scoccimarru otišao je u Trst i Veneciju još prošlog tjedna, da bi, navodno, osigurao neka sredstva za »Jugo-agenta«.

»Jugo-agent« se za sada brine i o snabdijevanju posade na brodu.

J. Čelar

NA KRAJU TURISTIČKE SEZONE

Čak i strana sredstva

Sasvim je jasno da šibenska turistička regija nije ni izbliza iskoristila blagodati koje joj je tako uslužno stavila na raspolaganje priroda. Uzmimo samo rijeku Krku. Uistinu je dugo vremena trebalo dok je taj prekrasni krajolik u turističkom smislu otkriven. Ali, to otkrivanje nije za sobom povuklo ni pedeset posto iskorištavanja.

Gotovo čitavim svojim tokom Krka izdašno nudi idealna mjesta za lov, kampovanje, ribolov, kajakaštvo i slične turističke razbibrige. Međutim, da se Krku u tom pogledu »privede turističkom eksploatiranju, do sada je učinjeno zbilja malo — i to najviše zbog loših saobraćajnih veza (postale su nešto bolje tek prošle sezone) i nedostatka ugostiteljsko-turističkih objekata. Uzmimo, na primjer, samo to da na rijeci Krki, sve od Knina do Skradina, nema nijednog prenoćišta ili hotela. Sve što Krka sada nudi posjetiocu, to su objekti na Skradinskombuku i dva manja na Roškom slapu — ali to nije ni izdaleka dovoljno.

Prije nešto više od godinu dana asfaltirana je cesta od Šibenika do slapova Krke, pa je to prilično umanjilo saobraćajnu bolju. Istovremeno su »Zelenila« pustila u promet brodsku vezu od Skradinskog buka do Roškog slapa. To je bila značajna injekcija da se »učvrsti« turističko tkivo neiskorištene rijeke Krke — ali, po našem mišljenju, to nije dosta. Vjeruje se da će asfaltiranje ceste od Drniša do Roškog slapa, u dužini od oko osamnaest kilometara, a što bi trebalo da bude gotovo za dvije godine, značiti još jedan prinos boljem upoznavanju ljepota Krke. To će potpomoci i turističkom iskorištavanju te

rijeke, ali tek do dvije godine (u najboljem slučaju).

Nepostojanje prenoćišta i hotela (koji i ne bi obavezno morali imati velik broj ležaja), te slabe saobraćajne veze, itd. bili su razlog da su turisti, i domaći i inozemni, dolazili veoma slabo u pohode Krki i da su se zadržavali veoma malo. A to predstavlja gubitak sigurnog dinara. Zbog toga, ako turističko-ugostiteljska poduzeća u šibenskoj ili drmiškoj komuni nisu u

stanju (zbog nedostatka sredstava da učine nešto značajnije u pogledu korištenja gotovo neiscrpnih turističkih potencijala u prekrasnom toku rijeke Krke, možda bi trebalo razmisliti i o angažiranju sredstava sa strane — pa čak i inozemnog kapitala. Jer, čini nam se da bi se i u našoj zemlji moglo naći privrednih (turističkih ili ugostiteljskih) organizacija koje bi bile voljne da ulože sredstva u posao koji bi, po svemu sudeći, mogao izdašno »otploditi« uloženi dinar. Ovako je šteta da Krka i pejzaži oko nje čame neiskorišteni i nedovoljno poznati u vrijeme kada društvo baš primorske krajeve usmjerava putem intenzivnijeg turističkog prosperiteta. (B)

U 9 mjeseci sedam mrtvih

Do početka listopada na šibenskim cestama dogodilo se 206 saobraćajnih nesreća. U njima je 7 osoba izgubilo živote, 37 ih je teže povrijeđeno, a 68 osoba zadobilo je lakše tjelesne ozljede. Interesantno je usporediti podatke o saobraćajnim nesrećama u prvih devet mjeseci 1966. godine sa nesrećama koje su se dogodile u čitavoj prošloj godini. U 1965. godini u saobraćajnim nesrećama živote je izgubilo 4 osobe, 40 ih je teže i 85 lakše povrijeđeno. U čitavoj prošloj godini evidentirano je 211 saobraćajnih nesreća. Uspoređujući podatke, može se zaključiti da je ove godine porastao

broj nesreća na šibenskim cestama.

Pored smrti i ozljeda, saobraćajne nesreće donose i znatnu materijalnu štetu. Prema podacima Stanice za sigurnost u saobraćaju na javnim cestama, do početka listopada ove godine na našem području ta šteta iznosi 52.898.000 starih dinara. Najveće štete zabilježene su u srpnju, kolovozu i rujnu, i iznosile su ukupno 34.711.000 starih dinara. U tom razdoblju dogodilo se 135 saobraćajnih nezgoda. Usporedo s tim zabilježit ćemo da je materijalna šteta nastala u saobraćajnim nesrećama u prošloj godini iznosila 78.950.000 starih dinara.

Za sigurnost saobraćaja na javnim cestama na području šibenske komune brinu se 22 saobraćajna milicionera. Sudeći prema već iznesenim podacima, oni su ove godine imali i te kako mnogo posla. Evo podataka koji bar djelomično o tome govore: saobraćajci su do početka listopada nesavjesnim izrekli 2.347 pismenih opomena, a istovremeno su podnijeli i 795 prekršajnih prijava. Međutim, u čitavoj prošloj godini saobraćajci su donijeli 835 pismenih opomena i podnijeli nadležnom općinskom organu 929 prekršajnih prijava.

Budući da saobraćajci imaju pravo ubirati i novčane kazne na licu mjesta (koje se kreću od 500-3.000 starih dinara), oni su ove godine to pravo koristili 5.662 puta, a ukupni iznos kazna je 7.456.000 starih dinara. U čitavoj prošloj godini kazne su iznosile oko 4 milijuna starih dinara. (B)

Sa one strane istine

Nalazimo se u jednoj prodavaonici cipela. Zena, sa inače prijatnim manirima, sa osmijehom i romantičnom (oksidiranom) kosom boje klasja, prilazi pomoćniku. Pita: »Kakvih, molim lijepo, imate jesenskih ženskih cipela br. 39 — prije svega braun, pa ćemo vidjeti.« Pomoćnik donosi. Zena proba, okreće se, prilazi zrcalu, pogledava prisutne, pa sjedne.

— Ne, ne bih ove. Boja, znate, tako... Da li biste mi pokazali nešto drugo?

— Odmah ćete biti posluženi — reče uslužno prodavač.

— Najljepša hvala, unaprijed! I tako redom. Vjerovali ili ne, prodavač je donio ni manje ni više nego 8 (osam) pari cipela: braun i manje braun, žutih i manje žutih, bijelih, krema — nisam vidio da je donio i plave. Valjda se takve cipele, cipele u plavoj boji, uopće ne proizvode (!)

— A čujte, najljepše vas molim, imate li još nešto?

Prodavaču, simpatičnom mladiću ipak je igre već bilo dosta. »Mušteriju« je uputio da ide negdje drugo. Tako je i bilo. Ista igra počela je i drugoj prodavaonici. Kakav je bio finale, nismo mogli saznati, jer nismo mogli — dočekati kraj!

Pred jednom ambulantom petnaestak ljudi čeka na pregled. Razgovaraju, puše ili sjede. Neke čitaju novine, a neke ni to. — O, šjora Frana, ti si svaki dan ovdje! — obraća se pridošlica starici koja se bila nadugo raspričala o svojoj reumi. Oli tražiš penziju? — reče. Ajde, neka! Ma je li istina...

Razdrženih grudi, uz stepenice dotrčao mladić.

— Ima li tko tamo? — pita prisutne i pokazuje glavom prema vratima ambulante.

— A nego šta? Zar bismo inače sjedili ovdje?

Mladić, bit će mu oko dvadeset godina, a možda ni toliko, osvrne se oko sebe, trenutak pričekava, pa uđe bez kucanja. Iz ambulante dopre prepirka. Odjednom se vrata naglo otvore. Onoga najbližeg od nas, što se bio prislonio tik uz njih (da bolje čuje!), odevetaše po glavi.

— Izvolite sačekati red! — upućuje doktor mladića. I oni čekaju! — reče.

— Ali, meni se žuri, razumijete li.

— A šta vam ja mogu? Valjda ni oni ne sjede tu odmila.

Mladić se time nije zadovoljio.

— Da manje čakulate unutra, ne bi bio ovoliko red. J l' da ne bi, gospon doktore?

— Dosadio si! — prilično glasno upadne čovjek s klupe i upućuje prijekoran pogled mladiću.

— A šta se to tebe, škorpionu, tiče? Manje mudruj i zaveži!

Učas poteškoše riječi i u tren oka stvore se »stranke«. Za to vrijeme uzrujani doktor je mogao pregledati — bar trojicu!

Kad smo se vraćali kući, bio je gusti mrak rasječen žmirkavim sijalicama. Vrijeme je otišlo, a posao nismo obavili, jer zub je i dalje bolio. (B)

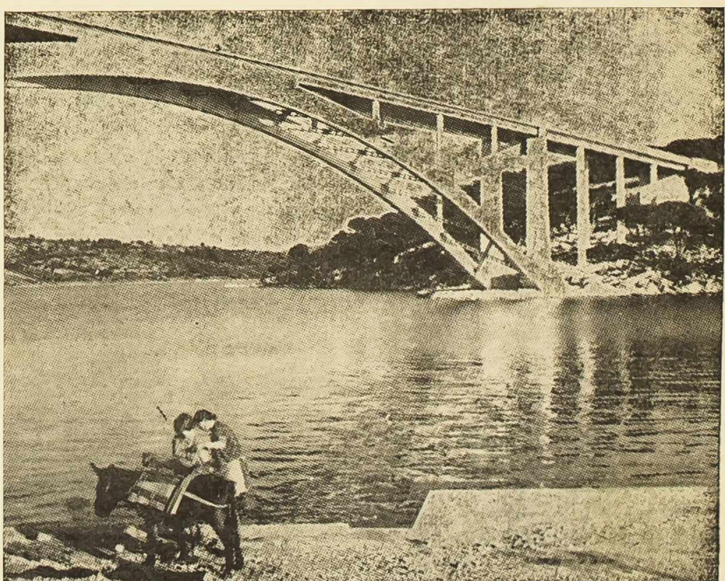
Da bude podjednako!

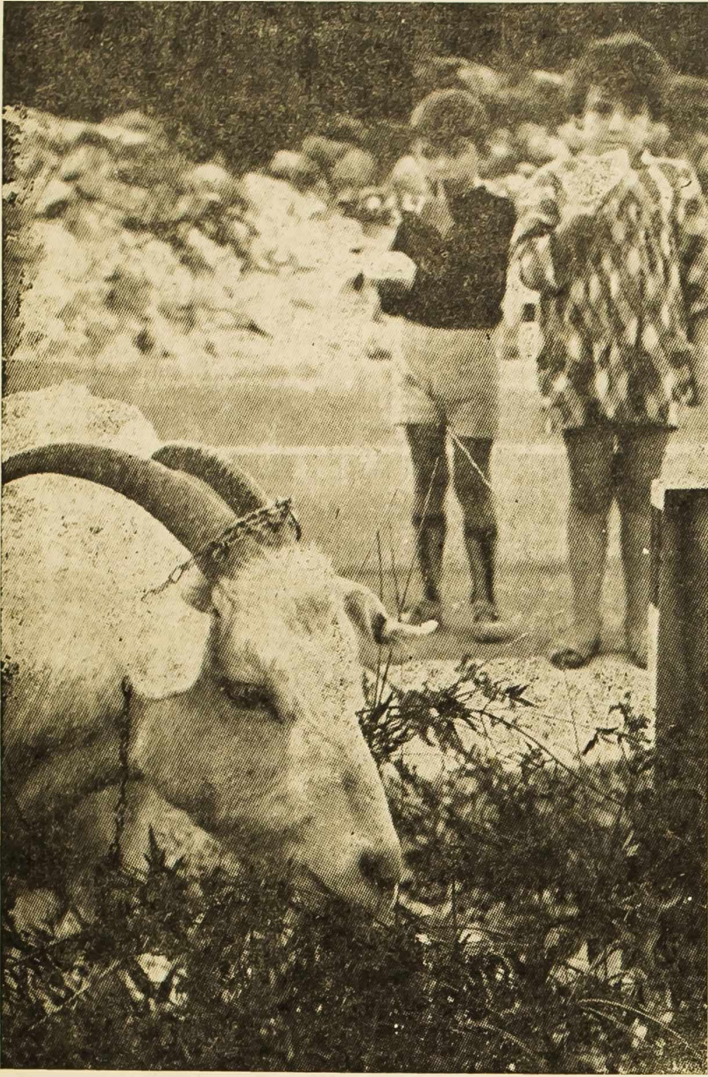
U vrijeme turističke sezone, do ovoga mjesta pod Morinjskim mostom obično se spusti po koji automobil s »caravanom«, čiji »stanovnici« tu proborave i po nekoliko dana. Put je strm, krivudav i kamenit, tako da je pravi podvig spustiti se do malog pristaništa.

Ali, ako je to teško automobilima, lako je magarcima. Oni s toga mjesta obavljaju čitav mali transport: prenose do gospodarevih kuća natovarene balvane starih maslina što ih ljudi posijeku u svojim poljima i zatim »gajetama« dopreme na to pristanište.

Put uzbrdo nije, međutim, ni magarcima osobito lagan. Njihovi vlasnici moraju dobro »izbalansirati« teret, ako ne žele da se sve skupa s magarcem preturi na zemlju.

Zato i dvije žene na našoj slici pažljivo odmjeravaju koliko će sa koje strane staviti drva. Ako sve bude u redu, i životinja će lakše obaviti svoj posao.

Doručak u nezgodan čas

Koza Bijelka jedina je od svoga roda u malom naselju na Šubičevcu, pored magistrale. Ne samo da ona nema društva nego nema ni svoja pašnjaka.

Zato je prisiljena da svoj »doručak« uzimlje na uskom rubu ograde uz cestu i da među kamenjem traži sebi hranu. Ona to čini na tipično kozi način: među dračom prebire i pronalazi ono što joj odgovara. Dva mališana, njeni čuvari, jedu svoj doručak, promatrajući kožu Bijelku.

Čini se da su svi zadovoljni svojim obrocima. Ali, nije tako. Koji trenutak kasnije nego što je napravljena ova snimka, koza je »osjetila« da djeca jedu nešto bolje, pa se okrenula i naprosto jurnula — na kruh s maslacem!

— To ona najviše voli — rekla su djeca i ostala bez preostalog dijela — svoje »marende«.

Tekst i snimak: J.Č.

Zahvalan sam „RIVIJERI“

— Da sam ostao u Jezerima, na ono malo škrte zemlje, šta bih od života imao? A i volim ovaj posao, konobarski. Mislim da sam u njemu našao životni poziv. Nije da samo tako govorim, vjerujte mi, zbilja tako mislim. Zavolio sam ga i prije nego što sam stupio na naukovanje. I ostaj ću u njemu, u našoj »Rivijeri«.

Tako govori ČEDOMIR STROPIN, naučnik treće godine, crnomanjasti, simpatični mladić. Trenutno je zaposlen u restoranu »Alpa«. Rođen je prije osamnaest godina u Jezerima, gdje mu i sada žive majka i mlađi brat. Oca je izgubio prije nekoliko godina u nesreći koju je doživio naš brod »Igrane«.

— Pohađam Ugostiteljsku školu u Dubrovniku. Tu dobivamo teoretsko znanje. »Kontakt« s nastavnima imamo od početka veljače do sredine lipnja. Onda dolazi praksa. Ja sam ovo ljeto proveo u Tjersnu, u tamošnjem objektu »Rivijere«. Bilo mi je dobro.

A zar sada, ovdje — nije?

— Nisam to rekao. Dapače. U »Alpi« nas nema mnogo i svi se dobro slažemo. Ja, eto, od »Rivijere« dobivam stipendiju od 10.000 starih dinara. Bez te pomoći — šta bih mogao?! Da bih bolje prolazio, omogućeno mi je da svaki dan putujem kući, u Jezeru. Tako me mnogo manje stoji školovanje. A da nije stipendije, iskreno vam kažem da

Porast bruto - proizvoda

Ako se ispune planska predviđanja, šibenska privreda ostvarit će u ovoj godini društveni bruto-proizvod u vrijednosti od 74 milijarde i 215 milijuna starih dinara. Od toga na društveni sektor otpada 66 milijardi i 455 milijuna starih dinara, a na privatni sektor 7 milijardi i 760 milijuna starih dinara.

Od predviđenog bruto-proizvoda šibenske privrede u ovoj godini na industriju otpada lavovski dio — čak 40 milijardi i 250 milijuna starih dinara. Interesantno je pri tome zabilježiti da će poljoprivreda, kako se predviđa, ostvariti bruto-proizvod od 8 milijardi i 960 milijuna starih dinara. Od te vrijednosti, međutim, na društveni sektor poljoprivrede otpada samo 2 milijarde i 460 milijuna starih dinara.

Donijet ćemo podatak i o bruto-proizvodu šumarstva na području naše komune — ove godine iznositi će oko 95 milijuna starih dinara. Nadalje, bruto-proizvod trgovine na našoj komuni iznositi će 3 milijarde i 450 milijuna starih dinara, dok će se ta »stavka« kod ugostiteljstva i turizma kretati oko milijardu i 980 milijuna starih dinara. Interesantno je zabilježiti da će od ukupnog iznosa bruto-

proizvoda ugostiteljstva i turizma na privatni sektor »otpasti« oko 370 milijuna starih dinara. Društveni sektor zanatstva ostvarit će bruto-proizvod od 3 milijarde i 620 milijuna starih dinara, a privatni sektor od 890 milijuna starih dinara. (B)

zabilježeno

U prvih devet mjeseci ove godine (a praktično ta se brojka ne može bitno izmijeniti) Vodiče je posjetilo 12.387 domaćih gostiju — 4.205 manje nego u istom razdoblju prošle godine. Do početka listopada, međutim, u tom mjestu boravilo je 6.045 inozemnih gostiju — 1.732 više nego u istom razdoblju prošle godine.

Poljoprivredna zadruga »Jedinstvo« otkupilo je od domaćinstava na svom području 50.000 kilograma suhih smokava. Otkupljeno je i oko 30.000 kilograma badema. Najviše suhih smokava otkupljeno je od domaćinstava iz sela Goriš, Vrpolje i Grebaštica. Ovogodišnje otkupne cijene bile su niže od prošlogodišnjih.

Do kraja ove godine poduzeće »Krka« proizvest će 6.700 tona brašna od bijelih žitarica i 3.950 tona kruha i peciva. Prema planskim predviđanjima, taj bi kolektiv u 1967. godini trebao proizvesti 6.900 tona brašna od bijelih žitarica i 4.200 tona peciva i kruha.

U ovoj godini prosječan broj zaposlenih u radnim organizacijama iz područja kulture i socijalne djelatnosti kretao se oko 1.760, a to znači da je ove godine u tom sektoru zaposleno 15 osoba manje. Istovremeno je u ostalim neprivrednim radnim organizacijama bilo zaposleno 680 osoba. Prošle godine, međutim, bilo ih je 718.

Na narednom sastanku Socijalno-zdravstvenog vijeća Skupštine općine, koji će se po svoj prilici održati u studenom, raspravljat će se o kriminalitetu maloljetnika. Kako je poznato, broj maloljetnih prijestupnika u naglom je porastu. (B)

KRATKE VIJESTI

Na području šibenske općine započelo je izdavanje novih osobnih karata. Prema informaciji dobivenoj u Sekretarijatu unutrašnjih poslova, zasad se nove legitimacije izdaju osobama koje su tek navršile 18 godina, odnosno onima koje ih sada prvi put dobivaju. Međutim, zamjena starih osobnih karata novima obaviti će se kasnije, i izdavat će ih i svi mješni uredi.

Brodogradilište »Ivo Vodopija-Srećko« u Betini isporučilo je ovih dana u Alžiru preostala tri ribarska čamca. Tako je ovom isporukom u ovoj godini u Alžir otpremljeno pet takvih plovnih jedinica. Ribarski čamci su suvremeno opremljeni i raspoložu svim navigacionim uređajima.

Usljed obilnih kiša koje su padale posljednjih nekoliko dana, na više mjesta su oštećene saobraćajnice. Najteže su pogođene ceste na području bivše skradinske općine, zatim cesta Šibenik — Dubrava — Danilo i cesta između Vrpolja i Boraje. Da bi se one osposobile za normalan saobraćaj vozila, stanovnici okolnih sela odlučili su da zajedno sa nekim radnim organizacijama dovedu u ispravno stanje sve oštećene saobraćajnice.

U vrijednosti od 150 milijuna starih dinara šibensko poduzeće »Autotransport« nabavit će u slijedećoj godini osam autobusa, koji će ukupno imati 540 sjedišta. Ta vozila upotrijebit će se za prevoz putnika na međugradskim i prigradskim linijama.

U povodu Dana Organizacije ujedinjenih naroda povijesna grupa Gimnazije, u suradnji s foto-sekcijom, otvorila je u školskoj zgradi izložbu čije su eksponate dobili od Informativnog centra OUN u Beogradu. Na izložbi su prezentirani fotosi o 21-godišnjici djelovanja ove međunarodne institucije. (j)

OGLAS

Biro za prijevise i umnožavanje — Šibenik, Borisa Kidriča 31, tel. 28-97, vrši prijevise i umnožavanja na našem i stranim jezicima za poduzeća, ustanove, nadležna i druge organizacije, kao i sve vrste skripti, knjiga, snimanja, scenarija, statuta, pravilnika i dr, najhitnije i stručno pod najpovoljnijim uvjetima.

Iskrice

TKO SU TO PERSPEKTIVNI

Svaki od nas ima svoju perspektivu, ne misleći na onu našu zajedničku, a koju najčešće zaboravljamo usljed brzog tempa života. Za neke se ljude, međutim, posebno govori kako su perspektivni. Sta bi to značilo i kako oni sebi osiguravaju put u budućnost? Nije to baš tako komplicirano, niti je za to potrebno imati kamen mudrosti. Ali, u svakom slučaju — potrebna je izvjesna umješnost.

Pogledajmo radi naše kontemplacije kako neki stvaraju, a kako žive.

Slikao je mnogo, sa strašću i zaneseno. Radovi su mu bili plastični, reljefni — kao da iz njih curi život. Atelje je imao u vlažnom potkrovlju. Soba mu je bila manje vlažna, a u kuhinju nije mogla olako prodrijeti voda. Bio je mlad sa izrazitim talentom. Pred njim su stajali horizonti. Nekoliko godina osigurao je svoju perspektivu: pisanje molbi za stan i normalne uvjete rada!

Sutio je mnogo, mudro i sračunato. Imao je izuzetnog smisla za pravljenje škarta u tvornici. Bio je lukav. Njegova uska specijalizacija sastojala se u bučnom aplaudiranju. Živio je u novom dvosobnom stanu, ali nezadovoljan zbog udaljenosti od centra. Njegova »cutologija« nudi mu perspektivu: mijenjanje stanova sve više prema centru grada!

Govorio je mnogo, patetično i rutinerski. Borio se za nove odnose — na riječima — i često je upotrebljavao riječ socijalizam. Bio je cijeli odan visokom osobnom dohotku kojega je redovito primao. Taj svoj hobi pred drugima skrivao je radi očigledne skromnosti. Na svakom mjestu zalagao se da svoj hobi razvije bez prepreka i kritike raznih naivaca. Zato nikada nije dozvoljavao da u njegov krug prodru oni koji nemaju smisla za takav praktičan život i koji ne vide moć lovorika. I njegova je perspektiva jasna: postepeno podizanje plaće i ugleda među perspektivnima!

Čudni su putevi čovjeka! Kako sve to teče? Gledamo neke pojedince iz prošlih dana i prisjećamo se... Učenje: problematično! Društveni rad: pasivan! Drugarstvo: nepoznato! Poseban interes: nema! A sada neki za njih pričaju kako su perspektivni (!) Da li kao instruktori, savjetnici ili vođe? Svejedno! Kako je mogla nastupiti takva metamorfoza? Nisu li evoluirali i u zadnji čas aktivirali neku svoju skrivenu dispoziciju? Odgovor je vjarski složen i fenomen treba istraživati sa aspekta sociologije. Možda u nekoj perspektivi toga ipak nestane. Za sada znamo da ljudi treba da pronađu sebe. Ako im to već ne uspijeva na radu, oni to već naknade drugdje. Pojedinaac je tako u neprekidnoj društvenoj selekciji. I zato nikada nemojmo pitati: tko je perspektivan?

Opservator

Veća socijalna pomoć

Socijalnu pomoć od Skupštine općine prima danas oko 450 porodica, sa oko 800 članova. Minimalni iznos te pomoći iznosio je do sada prosječno 2.200 starih dinara po osobi za jedan mjesec.

Inače, raspon socijalne pomoći mogao se kretati od 3.000 do 4.500 starih dinara po osobi (ako se daje u punom iznosu) uz dodatak od 500 do 1.500 dinara za nesposobne članove obitelji.

Na temelju nove odluke organa općine, pomoć koja se bude davala ubuduće kretat će se u visini od 40 do 100 novih dina-

ra, zavisno od imovinskog stanja onih kojima se pomoć daje.

Dodatak na nesposobne članove iznositi će ubuduće 10—30 novih dinara.

Već je isplaćena razlika u visini pomoći za pola godine unatrag, a u studenom i prosincu bit će isplaćena i razlika za drugo polugodište 1966. godine.

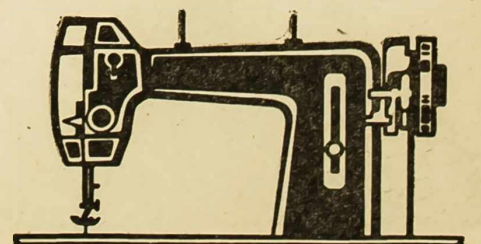
Inače, od 1. siječnja 1967. primjenjivat će se odluka o novoj visini socijalne pomoći na sve sadašnje i buduće korisnike.

J. Č.

OVOLIKO
DOBIVATE
BESPLATNO
AKO BAGAT
ŠIVAĆI STROJ
KUPUJETE ZA DEVIZE

OVOLIKO
DOBIVATE BESPLATNO
AKO KUPUJETE
BAGAT
ŠIVAĆI STROJ ZA
DEVIZE

Sve informacije dobit ćete u prodavaonicama
BAGAT
ŠIBENIK, Višićeva 3
KNIN, Titova 49

II redovni plenum Zajednice muzičkih škola SRH

A tko će njih financirati

Mada je u početku izgledalo da će VII redovni plenum Zajednice muzičkih škola SR Hrvatske proteći u monotoni...

U diskusiji je izneseno da jednom konačno treba riješiti pitanje stručnog muzičkog školstva, koje danas, 21 godinu nakon završetka rata, nema svoga čvrsto fiksiranog mjesta u našem zakonodavstvu, jer ga se uvijek nekako »zaobilazilo«.

Potrebno je i nužno, rečeno je lije, da se muzičko školstvo efirira jedinstveno i da ga se već dnom izdvoji iz općeg školva.

»Dok god budemo prije stvali kalupe, pa u njih nalijevali rme« — rekao je jedan diskutant — »ići će loše sa muzičkim olama«.

Govoreći o novoj organizacijskoj shemi koja se u školstvu ovodi, isti diskutant je rekao: »Zajednica muzičkih škola je nikako u stanju da preuzme osao Savjeta za obrazovanje, oji je općeg karaktera; niti namo sredstva za tako obimne datke, niti je to u suštini najestu. Radi se o dva sistema.

U sistemima treba da se jednom dvoje«.

Ima mišljenja da se kod nas u obrazovanju išlo suvišnom ematiziranju, izvedenom iz incipa — da svaka djelatnost eba da financira svoje karove.

Opera će financirati izobrazbu ojih članova, a filharmonija oje muzičare. A tko će financirati njih?

Taj primjer je istaknut da se okaže kako bi neka pitanja trebalo bolje i određenije definirati.

U toku rasprave pojavile su se onfrontacije nekih mišljenja. ako je, na primjer, osporena rdnja kako muzičare nikad tko nije pitao za mišljenje ad se raspravljalo — o muzičom školstvu! Bar u posljednjih et godina nije bilo raspravanja o muzičkim školama, a a u tim raspravama nisu učestvovali i muzičari.

Osim toga, mogla se čuti i rimjedba na traženje dijela ešnika skupa da se i niže mučke škole tretiraju kao stručne škole. Osnovni prigovor tome bio je — da takvo traženje ema svoga opravdanja zbog čijenice što učenici koji završe izu muzičku školu nemaju stručno obrazovanje.

»Energično tvrditi« — rekao je jedan diskutant — »da se 21 odinu nije ništa učinilo u mučkom obrazovanju — isuviše smjelo. Osim toga, ne smiemo zaboraviti da ni mi sami o danas nismo dali neke preznije i decidirane prijedloge o stemu muzičkog obrazovanja. vijek su to bile samo neke nalne primjedbe.«

Napomenuto je kako znatno oada broj djece u muzičkim školama. Iznesena je i prilično mjela tvrdnja kako se radilo o agateljiranju muzičkih škola d strane društva. Međutim, iz aterijala koji su pročitani prvog dana rada ovoga plenuma idi se da postoji dobranamjerost odgovornih institucija da

se i pitanje muzičkog obrazovanja riješi na zadovoljavajući način, u sklopu općih nastojanja u prosvjeti.

Bilo je dosta govora i o Tezama zakona o financiranju odgoja i obrazovanja.

Učesnica plenuma iz Rijeke objasnila je da su oni izvršili potrebne kalkulacije, iz kojih proizlazi da bi po novom sistemu mogli pokriti samo tri četvrtine potreba.

Koja zajednica treba da financira muzičke škole? — postavljeno je pitanje i odmah odgovoreno: ako se bude financiralo iz različitih izvora, onda će muzičke škole doći u još težu situaciju od današnje. Pošto je u Tezama rečeno da Republička za-

Drniško školstvo

Nerješiv problem?

Govoriti danas u suvremenju nastavi postaje ugodno za uho, ali o nekoj kvalitetnoj nastavi ne može se ni govoriti, jer mnoge škole u Drnišu i okolici od svih nastavnih pomagala imaju tablu, kredu i trokut. I table su najčešće tako izderane da učenik misli da nakon svake riječi dolazi tačka. Ovakav uvod bio je neminovna, a sada ćemo, slijedeći objektivne pokazatelje, pokušati da osvijetlimo niz problema koje drniška komuna bez šire intervencije zajednice ne može nikako riješiti.

Primjer osnovne škole Drinovci, koja je postala centralna za područje Miljevaca, veoma je karakterističan. Tu ćemo najlakše uočiti čime se djeca na selu susreću i kako žive prosvjetni radnici. U školi postoje tri normalne učionice i jedna pomoćna, a ta pomoćna je toliko malena da učenik iz prve klupe može sjedeći pisati na tabli. Odnosno, ta je učionica kao stvorena za to da svako normalno dijete totalno upropasti vid. Nastava se odvija u tri smjene, jer postoji 12 odjeljenja, a u svakom odjeljenju još uvijek je prevelik broj djece. Četiri učitelja spavaju u JEDNOJ SOBI. I u Miljevcima treba graditi novu školu, jer se na sadašnji način dalje ne može. Međutim, tu ostaje velika dilema: a što ako se iseljavaju stanovništva nastavi sadašnjim tempom, pa izgradimo veliku i lijepu školu u srcu Zagore, a ona kasnije ostane bez učenika.

Da bi se riješili minimalni problemi nastave, života i rada učenika i prosvjetnih radnika,

jednica obrazovanja može sufinancirati obrazovanje i odgoj, a isto tako i neke specijalne vidove (kao kulturno - umjetnička društva, tečajeve jezika, i sl.), postoji bojazan, istaknuto je na ovom plenumu, da bi se i muzičke škole mogle naći u ovoj drugoj grupi.

Predstavnica iz Zadra je rekla: »Kada se radi o financiranju stručnog školstva, kaže nam se »vi ste osnovno školstvo«, a kad se raspravlja o osnovnim školama, kaže nam se »vi ste stručno i umjetničko školstvo«. Gdje smo, dakle, mi? Mislim da nam ništa drugo ne preostaje nego da uđemo u sistem financiranja osnovnog školstva, jer su njemu sredstva i Ustavom osigurana«.

U smislu tih i sličnih tvrdnji raspravljalo se ovih dana u Sibeniku o položaju muzičkih škola, o njihovu financiranju i uopće o odnosu društva prema muzičkom obrazovanju u našoj zemlji. Konstatirano je da bi položaj muzičkih škola ubuduće trebalo jasnije definirati i poboljšati. J. Č.

trebalo bi već graditi centralne osnovne škole u Drinovcima, Oklaju i Drnišu II, a jednorazredne u Baljcima, Cavoglavama, Suknovcima, Siritovcima, Umljanovcima, Kričkama i Kljaciama, te izgraditi stanove za prosvjetne radnike u Gradcu, Oklaju, Drinovcima i Drnišu. To su problemi koje Drniš ni uz najbolju volju ne može riješiti, jer bi za taj plan trebalo već sada osigurati oko 1,5 milijardu starih dinara.

Za kraj smo ostavili malo o plaćama, o uvijek bolnoj i aktualnoj temi u prosvjeti. Plaće prosvjetnih radnika na terenu Drniša vjerojatno su najmanje u našoj republici. Evo njihova iznosa: učitelj 43.000 starih dinara, nastavnik 47.000, a profesor 53.000 starih dinara. Takve »stimulativne« plaće izazivaju velike i brze promjene kadrova, što izaziva dosta problema. Na terenu komune još uvijek postoji 81 radno mjesto koje je honorarno zastupljeno ili reducirano, jer bi za rješenja toga problema već danas trebalo 78.000 starih dinara. Prema prednacrtu zakona o financiranju školstva, Drnišu nedostaje oko 134.000.000 starih dinara, i to ako bi se ostalo na sadašnjem nivou plaća. Privreda Drniša je nerazvijena i ono ne može riješiti obrazovanje na drugom stupnju. Kako će se ti problemi riješiti, još je uvijek pitanje vremena, ali već sada bi, tvrde u Odsjeku za prosvjetu Skupštine općine, trebalo povećati plaće za minimalno 30 posto — da bi se bar na taj način tek približili nekim plaćama u privredi.

Drniška komuna je nerazvijeno područje i ona nema nekih većih perspektiva u industriji i poljoprivredi, zbog toga problem školstva dobiva nove dimenzije. Školovanje na drugom stupnju pruža mogućnost mnogima da bar steknu neku od kvalifikacija i da kao »završeni« krenu u ostale naše krajeve. O tim činjenicama trebalo bi svakako voditi računa kada se razgovara o drniškom školstvu, a pogotovo kada ga se pokušava na neki način riješiti.

Slobodan Grubač

Pismo redakciji

Ode i Baletni studio

Na sjednici, održanoj 22. IV 1966. godine, Savjet za robni promet i turizam donio je odluku da se prostorije baletnog studija stave na raspolaganje splitskom »Transjugu« — filijala Sibenik — i »Transportkomercu« iz Zagreba, s tim da oni svoje prostorije isprazne za poduzeće »Reviju«.

Moram reći i to da poduzeće »Revija« želi da proširi svoje kapacitete i tako zaposli novu radnu snagu, da je to uvjet za dobijanje kredita i da je intencija sindikata vrlo plemenita. Drugo je pitanje da li je to najbolje rješenje, iako ne pričem da je najlakše oduzeti prostoriju koja je bila namijenjena pionirima i omladini.

Moram naglasiti i to da je prilikom integracije baletni studio kao radna jedinica Centra mladih ukinut, bio sam protiv toga, i da je naša radna organizacija taj prostor namijenila mladima, naime vodila je razgovore da prostorije koristi komitet Saveza omladine za organizaciju slobodnog vremena mladih.

Savjet za robni promet donio je odluku, a da nije pitao našu radnu organizaciju o namjeni te prostorije. Zatim, da li je Savjetu poznato da je za adaptaciju tih prostorija utrošeno 6.500.000 prije samo četiri godine i da novom adaptacijom ta sredstva praktično bacamo u vodu. Ne znam da li je Savjetu poznato da je prije 4—5 godina za kino »Sloboda« i adaptaciju baletnog studija utrošeno 26.000.000, da je 1964. godine dat nalog od Fonda za društveni standard da se kompletira dokumentacija i da je tada utrošeno 800.000, da omladina i pioniri nisu od rata dobili prostor za organizaciju svoga slobodnog vremena, itd.

Dakle, da zaključim: 1963. godine bacili smo 26.800.000, a da nitko nije odgovoran, jer baletni studio će biti adaptiran u kancelarije, a kino »Sloboda« je već magazin. Zar smo toliko bogati da za samo četiri godine bacamo u vodu 10 stanova? Čudno je da je baletni studio jedina i najprikladnija prostorija! Bilo bi jeftinije kupiti poslovne prostorije! Čudno je radi toga što donosimo odluke kao da omladina i pioniri imaju svoj dom, TV — klub, svoj muzički kutić, svoje prostorije za folklor, balet, za čitaonicu i čekaonicu.

cu đacima putnicima, a mi u stvari nemamo ništa, i to što je najčudnije — mi smo Centar za scensku kulturu i festival djeteta, a baš mi kao domaćini festivala ukidamo prostorije namijenjene mladima, a kad se u nekom drugom gradu, kao prije dvije godine u Splitu ili ove godine u Ljubljani, želi ukinuti ustanova ili djelatnost namijenjena djeci, onda u ime stručnjaka i pedagoga upućujemo proteste općinskim skupštinama, a eto šutimo kada se to događa

u našem gradu, u godini proslave 900-godišnjice spomena. Mislim da su problemi mladih u našem gradu vrlo akutni i da bi redakcija »Sibenskog lista« mogla organizirati diskusiju, anketu, čime bi se rasvijetlile njihove želje i težnje, možda im se pomoglo, jer se zaista ne smije ostati na lijepim obećanjima koje naši rukovodioci daju mladima na njihovim općinskim konferencijama.

Drago Meić

Pogledajte „Plavi čuperak“

U srijedu, 2. studenog, Centar za scensku kulturu izvest će prvu predstavu »Plavog čuperka« od Miroslava Antića. Redatelj toga komada je Ante Balin. Scenski okvir izvedbe dat će Branko Friganović. U »Plavom čuperku« nastupaju: Anita Radečić, Mirjana Kuntić, Irena Neue, Marina Sumić, Zeljko Jajac, Zoran Simac, Ante Simičević, Ivica Zaninović i Joško Franić. Izbor muzike za taj komad ima Neven Mijat.

Miroslav Antić je »Plavim čuperkom« »dao novu dimenziju poezije, ne samo u našoj već i u svjetskoj literaturi za djecu — ljubavnu poeziju za djecu. Prvi je zašao u jedno novo potpuno neispitano područje, otkrio je duboke emocije koje djeca u periodu od 14 do 17 godina intenzivno nose u sebi, djeca o kojoj najmanje vodimo računa. To su djeca koja se pozdravljaju sa djetinjstvom, jer su već na pragu mladosti i ostavljena su sama sebi. Otkrio je novu temu, koja je možda čak i svjesno izbjegavana i dao je sve ono što u tim godinama djecu potresa i uzbuđuje, a što u osnovi vrlo intenzivno doživljavaju«.

Kako je tekao rad na realizaciji »Plavog čuperka«? — pitall smo redatelja Antu Balina.

— Kao i svaki rad sa amaterima, i ovaj je pretpostavljao mnogo napora i dosta truda. Mladići i djevojke zdušno su prionili svome zadatku i time mi je posao bio olakšan. Scenskom adaptacijom ovih stihova nastojao sam da i širi auditorij upozna ljepotu pjesnikove riječi. »Plavi čuperak« spada u red takozvanih lirskih meditacija. Mislim da će gledaoci, i mladi i stariji, biti zadovoljni sa izvedbom. Ako tako bude, bit će to podstrek za budući rad svim mladim akterima u komadu »Plavi čuperak«.

Na kraju riječ-dvije o autoru »Plavog čuperka«. Miroslav Antić pripada generaciji mladih srpskih književnika. Živi u Novom Sadu. Osim stihova, piše i novele i reportaže, a okušao se i kao dramski pisac. (B)

IZ GIMNAZIJE

Krajnja neizvjesnost

Ovog tjedna održana je IX redovna godišnja konferencija društva otkako je ono 1958. godine osnovano. Na konferenciji se raspravljalo o radu u prošloj i planovima za ovu školsku godinu, a prisustvovalo joj je po dva delegata iz svakog razreda, tj. konferenciji je ukupno prisustvovalo više od 60 članova. Najznačajnija novost ovogodišnjeg skupa je odluka da od ove godine započne radom sekcija sportske gimnastike, a da privremeno prekinu rad rukometna sekcija, zbog nepostojanja uvjeta za njen rad. Za novog predsjednika društva izabran je Ante Zupanović, učenik IIIe razreda. Povodom konferencije održana je izložba fotografija o radu društva od njegovog osnivanja do danas.

Koristeći prisutnost poznatog košarkaškog stručnjaka Enza Sovittija, trenera šampiona ekipe »Zadra«, koji je kao član stručnog savjeta KSJ došao da obide rad i formu kandidata za omladinsku reprezentaciju — Škarice i Luštica — te da prisustvuje treningu košarkaša »Sibenika«, održane su neslužbene usmene novine sa članovima košarkaške sekcije SSD »Gimnazijalac«. Sovitti je u tom razgovoru dao niz korisnih savjeta za budući rad i pri-

kazao na falmovima trening nekih američkih ekipa.

Završen je dio turnira u malom nogometu, na kojem je učestvovalo 30 ekipa. Sezdeset utakmica u kvalifikacionim grupama dalo je 6 pobjednika tek u zadnjim susretima. Krajnja neizvjesnost bila je najzanimljivija komponenta koja je privukla mnogo gledalaca. Šest prvaka — »Inter«, »Albatros«, »Karioke«, »Mariner«, »Flamengo« i »Herkul« — bore se sada za naslov ukupnog prvaka, dok se šest drugoplasiranih ekipa — »Amater«, »All Stars«, »Standard«, »Botafog«,

»Royals« i »Real« — razigravaju za plasman od 7. do 12. mjesta. Iznenadjenje predstavljao slab plasman ekipa »Palmolive«, koja je važila za glavnog favorita, i momčadi »Athletic«, koja je imala najboljeg strijelca turnira Ercega.

Sve utakmice bile su veoma dobro posjećene. Glavni favorit u prvoj grupi ostaju ekipe »Inter«, »Mariner« i »Albatros«. Vodstvo turnira očekuje da će i NK »Sibenik« pomoći ovu akciju, u kojoj učestvuje više od 120 nesudebnih nogometaša.

—Smi—

Telegrami

Dvije su se ribe dale upecati na udicu. Kad su ih ribiči spremali u košare, jedna će riba drugoj: »Govorila si da nemaš protekciju, a eto i sad si se dala upecati šefu!«

Zec je, kažu, nekad bio veoma hrabra životinja. Imao je jedinu slabost da ogovara lava i leo-

parda. Strašne zvjerke dugo su vjerovala da je zeko zbilja pitom. Ali, kad su doznali za »ogovaranje«, potrcali su za njim i — prodrnrali ga za uši. Otada zeko još bolje čuje, ali ništa ne »prenosi!«

Prijatelji i poznanici vjerovali su da je mnogo učen. U razgovoru je kao iz rukava sipao internacionalne riječi. Znao je najzust svu silu latinskih fraza i izraza. Prestali su vjerovati da je mnogo učen tek kad su »otkrili« da u kućnoj biblioteci »čuva« — sedam rječnika stranih riječi!

Priča je kratka: zaljubio se luster u stolnu lampu i pozvao je na ljubavni sastanak. Kako je bilo? — pitali su ga sutradan prijatelji. — Izvisio sam! — prizna snuzdeno luster.

U dnevniku jednoga našeg sugrađanina pročitali smo i ovo: »Svi geniji su skromni. Zbog toga i nije čudo što promislím da možda nisam najbolji u svojoj struci.«

VESELIĆ

Misle o inventaru, a ne i o djeci

Čudan je postupak jedne poljoprivredne zadruge prema jednoj školi. Prošlih godina ta je zadruga znala pomagati toj školi. Staviše, škola je smještena u zgradi koja je, u stvari, bila »zadružni dom«.

No, kako danas svatko rješava svoje probleme — i zadruga je zaboravila školu! U njoj postoji inventar koji je i oskudan i dotrajaao, koji se gotovo i ne obnavlja.

Dio namještaja: sedam stolica i četiri stola pripadalo je zadrugi, predmeti stoje u školi već pet-šest godina i služe u učionicama u ovoj svrsi.

Prije nekoliko dana zadruga je odlučila da rasproda neke stare predmete. Sjetila se tako i stolova i stolica u osnovnoj školi.

Na jednom mjestu obješen je oglas koji poziva na licitaciju. Uskoro je ona i obavljena, pa je rasprodan i dio inventara škole. Jednog jutra došao je seljak da iz učionice iznese stolove i stolice koje je kupio na licitaciji — za 7.000 dinara! Prosvjetni radnici se bunili, ali bez rezultata. Šta su mogli? Čovjek je kupio i došao po svoje. Nije ni on kriv!

Tražili su objašnjenje od zadruge. Tamo su im rekli da su izvršili oglas o licitaciji (izvršili su ga na mjestu gdje ga nitko od osoblja nije mogao vidjeti!) i da nisu krivi što škola nije za to znala. Na pitanje što direktor škole nije obavijestio o toj prodaji, rečeno mu je da zadruga nije bila obavezna da to učini.

Ali, ipak nije tako. Postoji nešto što se zove »pravo preče kupnje« (pravo prvokupa«), koje obavezuje vlasnika da stvar za prodaju prvo ponudi onome tko je trenutno u posjed u stvari.

No, nezavisno od pravnih pravila, takav gest je nerazuman prema jednoj školi — koja inače oskudijeva s namještajem. Odluku o licitaciji donio je savjet zadruge. Njega čine ljudi čija djeca pohađaju tu školu... Pa ipak je škola izvukla kraći kraj!

J. Č.

»ŠIBENIK« — »SEGESTA« 3:0 (2:0)

U navali bez šale

Stadion »Rade Končara«. Prvenstvena nogometna utakmica II savezne lige — zapad. Vrijeme kišovito, teren težak za igru. Gledalaca 800. Strijelci: Zepina u 13, Grgić u 38. i Lovrić u 78. minuti. Sudac Jakovac iz Zagreba.

»Sibenik«: Bižaca, Superba, Podrug, Miljević, Frkić, Grgić, Bakmaz (Lovrić), Marenci, Zepina, Marinić i Žaja.

»Segesta«: Manojlović (Vego), Bobić, Perković, Deržaj, Peronja, Sprajc, Vuksanović, Petrović, Herceg, Bašić i Pavletić.

Vrlo težak i klizav teren ometao je akcije i s jedne i s druge strane. Igrači su se sporo kretali i gotovo svakog časa net-

ko se od njih nalazio na zemlji. I kao posljedica takve igre u 13. minuti teže je ozlijeđen Bakmaz, koji je u duelu s vratarom gostiju zadobio prelom potkoljenice, te je kolima hitne pomoći prevezen u bolnicu. Unatoč vodstvu od 1:0, Bakmazova povreda teško se dojmila igrača i publike. Njega je na desnom krilu zamijenio Lovrić.

Drugi zgoditak postignut je tek efektinim udarcem kojeg je uputio Grgić sa tridesetak metara. Intervencija vratara »Segesta« nije mogla spriječiti precizan udarac koji je pogodio desni ugao vratiju. Za svo to vrijeme »Sibenik« je imao laganu terensku premoć. Tek posljednjih nekoliko minuta prvog poluvremena na terenu se odvijala ravnopravna igra, i svi pokušaji igrača gostiju da smanje omjer ostali su bez uspjeha. Vrlo solidna obrana domaćina na vrijeme je otklanjala opasnost.

I drugo poluvrijeme karakteristično je po veoma dinamičnoj i postrtovnoj igri. Tempo ni jednog časa nije popuštao. Sve do desetak minuta prije kraja odvijali su se naizmjenični napadi obje ekipa, koji nisu urodili plodom. Tek u 78. minuti na centaršut Podruga Lovrić je samo podmetnuo nogu i domaći su povišali rezultat na 3:0. Do kraja susreta »Sibenik« je imao dvije zrele prilike da poveća omjer, ali Žaja i Zepina u tome nisu uspjeli.

Kod »Sibenika« svi su se podjednako borili, no ipak za njansu bolji od ostalih bili su Superba, Grgić i Zepina. Siščani su se predstavili kao veoma solidna i borbena ekipa kojoj je u završnim akcijama nedostajao iskusni strijelac.

Sudac je izvrsno obavio svoj zadatak. (jj)

U NEDJELJU:

»HAJDUK« - »ŠIBENIK«

U nedjelju, 6. studenog, ne održavaju se takmičenja u saveznim ligama zbog reprezentativnog susreta Bugarska — Jugoslavija. Međutim, dalmatinski ligaši »Hajduk« i »Sibenik« iskoristit će taj slobodni termin za odigravanje uzvratne prijateljske utakmice, koja će se održati u Splitu. Susret se igra na ime odštete za prijelaz Sirkovića u »Hajduk« i sav utraž pripast će šibenskom drugoligašu.

U prvoj utakmici, odigranoj u Sibeniku, pobijedio je splitski »Hajduk« sa 3:1. (j)

OGLAS

PRODAJEM KOLA MARKE RENAUULT 4L SA 5 VRATA (MALI KARAVAN). UPITATI U LJEKARNI »CENTRALA«.

NA TRGU NIKOLE TOMASEJA U ŠIBENIKU, OTVORENA JE STROJOBRAVARSKA RADNJA, ZA MEHANIČKU IZRADU I PRAVAK SVIH STROJEVA, APARATA I UREĐAJA. KUHAR ZVONKO

PLIVANJE

Godina velikih uspjeha

Šibensko plivanje doživjelo je ove godine pravu afirmaciju. Ulazak u Prvi savezni plivački razred kruna je trinaestogodišnjeg upornog i sistematskog rada. Jer, kvalitetno plivanje u našem gradu počinje tek poslije izgradnje bazena u Crnici.

U toku ove natjecateljske sezone plivači i vaterpolisti PK »Sibenika«, kao i mladi skakači kluba, imali su više zadivljujućih rezultata. Pored ostalog, na

državnom prvenstvu za mlade pionire »Sibenik« je zauzeo peto mjesto, stariji pioniri osvojili su osmu poziciju u Jugoslaviji, »Sibenik« je na prvenstvu Drugog saveznog plivačkog razreda premoćno osvojio prvo mjesto, omladinska plivačka ekipa je ove godine četvrta u Hrvatskoj, vaterpolisti su kao novajlije osvojili veoma dobro peto mjesto na prvenstvu Drugog saveznog vaterpolo razreda i postigli nekoliko vrijednih pobjeda u prijateljskim susretima. Nadasve je bila uspješna turneja po Poljskoj i Čehoslovačkoj. Usporedo s tim, skakači PK »Sibenik« prvi su u našoj republici, omladini su također najbolji u Hrvatskoj, dok je seniorska vrsta treća.

RSI

Šibenik bolji od Drniša

Prošle nedjelje u Sibeniku su se sastale reprezentacije radničkih sportskih igara Sibenika i Drniša i ogledale se na tri fronta: u gadanju zračnom puškom, u stolnom tenisu i u šahu. U sve tri discipline Sibenčani su bili bolji.

U gadanju zračnom puškom Sibenčani su postigli 199 krugova, a Drnišani 144. Ekipu našeg grada sačinjavali su: Sada (76), Radović (75) i Kjabov (48 krugova), a ekipu Drniša Čavka (55 krugova), Bešker (52) i Ožegović (37).

Susret u stolnom tenisu završio je visokom pobjedom predstavnika Sibenika. Pobjedu od 3:0 izvojevali su Gulin i Junaković. U ekipi Drniša igrali su Ramijak i Duilo. Sibenčani su prikazali mnogo bolju igru.

Susret u šahu reprezentativci našeg grada riješili su u svoju korist sa 5,5:0,5. Za ekipu Sibenika igrali su: Mrđen, Mijić, Colić, Kerić, Skelin i Vranković.

Bio je predviđen i susret u nogometu. Utakmica, međutim, nije odigrana zbog toga što je igralište na Subićevcu trebalo sačuvati za susret u drugoligaškoj konkurenciji. Organizacija takmičenja proizvođača Drniša i Sibenika bila je veoma dobra. (B)

PK »Sibenik« je u ovogodišnjoj sezoni imao čak 84 aktivna člana. Daleko bi nas odvelo kada bismo ih pokušali sve nabrojiti, ali uspjesi nalažu da donesemo bar imena onih natjecatelja koji su najviše pridonijeli uspjesima u ovogodišnjoj sezoni. To su: Diana Periša, Siniša Belamarić, Miro Martinović, Liljana Martinović, Edi Baica, Radoslav Košan, Lovorka Lambaša, Franko Stojnić, Duška Čikola, Joško Sarić, Neda Zonja, Gorana Blažević, Zvone Zaninović, Nada Malenica itd.

Interesantno je da su naši vaterpolisti ove sezone odigrali 41 utakmicu i u tim susretima dali 193, a primili 145 golova. Nije naodmet zabilježiti ni to da je u toku ljeta pod nadzorom stručnjaka na bazenu u Crnici treniralo 179 pionira, omladinaca i seniora, od čega je bilo 57 žena. Za ovogodišnje uspjehe treba odati priznanje i trenerima Toniju Petriću, Veliboru Baosiću, Slobodanu Klisoviću i Stipi Čičmiru. (B)

PORAZ »GALEBA«

Prošle nedjelje naš jedini predstavnik u prvenstvu Dalmatinske rukometne regije gostovao je u Kaštel — Sućurcu i odmjerno snage s tamošnjim »Partizanom«. Taj susret vodio je Miloš iz Splita.

GALEB: Copo, Radić 3, Bašić 1, Spahija 3, Plančić, Antunac 2, Bubrić 2, Mamuzić 1, Plančić II. PARTIZAN: Božin I 9, Biočić 2, Božin I 1, Bubak, Sarajčević, Marušić, Žegarac 1, Goleš, Beran, Vučica.

Susret je održan na igralištu Partizana. Teren je bio veoma nepogodan za igru. Igrači i jedne i druge momčadi ulagali su mnogo napora u želji da ovaj susret riješe u svoju korist.

»Galeb« je na kraju izgubio s jednim golom razlike 12:13. Međutim, prema onome što se događalo na terenu, naš ligaš zaslužio je bar jedan bod. Naime, Partizanu je u priličnoj mjeri bio naklonjen splitski sudac i prema izvaji vodstva »Galeba«

dosudio je nekoliko veoma spornih sedmeraca. Sibenčani su bili kompletnija ekipa, a najbolju igru pružili su Radić i Spahija. Kod Partizana efikasnom igrom istakao se Božin I. Nakon ovog uistinu nezasluženog poraza, »Galeb« se nalazio na petom mjestu tablice Dalmatinske rukometne regije, sa 5 bodova iz pet utakmica. (B)

NOGOMETNI PODSAVEZ ŠIBENIK

PRVI PORAZ »KOLEKTIVCA«

U nedjelju je odigrano četvrto kolo nogometnog prvenstva u Šibenskoj podsaveznoj ligi. Gotovo svi susreti odigrani su po veoma teškom terenu, a zbog poplavljenog igrališta u Skradinu utakmica između Požara i Aluminija prekinuta je u 45. minuti.

Najveće iznenađenje priredeno je u Tribunju, gdje je domaćin svladao Kolektivca, jednog od vodećih ekipa na tablici. To je ujedno i prvi poraz šibenske ekipe u ovogodišnjem natjecanju.

U derbiju kola u Siveriću sastali su se Rudar i Metalac. Domaćini su sa dva zgoditka razlike pobijedili favorizirane goste Susret u Biogradu završio je neriješeno, mada je SOSK dva puta bio u vodstvu. Biogradani su se žilavo borili i tako osvojili prvi bod u prvenstvu.

Nakon četvrtog kola stanje se na tablici nije ništa izmijenilo Rudar sigurno vodi sa dva boda razlike ispred Kolektivca, a tri boda ispred Metalca, pa je sigurno da će to vodstvo zadržati na kraju jesenskog dijela takmičenja. Mladost je zabilježila prvu pobjedu i time se popela za jedno mjesto naprijed. Samo je Požar, posljednje plasirana ekipa, bez ijednog osvojenog boda.

Rezultati: Mladost — Kolektivac 3:2, Rudar — Metalac 2:0 Biograd — SOSK 3:3, Požar — Aluminij 1:2 (utakmica prekinuta u 45. minuti).

Tablica

Rudar	4	0	0	22:3	8
Kolektivac	4	3	0	10:6	6
Metalac	4	2	1	10:9	5
SOSK	4	1	2	11:11	3
Aluminij	2	1	0	4:2	3
Biograd	4	0	1	7:11	1
Mladost	3	1	0	6:15	2
Požar	3	0	0	3:16	0

U petom kolu, koje se igra u nedjelju 6. studenog, sastaju se Požar — Biograd, SOSK — Mladost, Kolektivac — Metalac i Aluminij — Rudar. (jj)

PRVENSTVO JE POČELO

U organizaciji općinske SOFK-e prošlih dana odigrane su prve utakmice ovogodišnjeg prvenstva seoskih momčadi u nogometu. Učestvuje više od dvadeset ekipa, a podijeljene su u pet grupa. Centri grupa su Vrpolje, Bilice, Konjevrate, Jadrtovac i Bratiškovci. Dosadašnji susreti protekli su u zanimljivoj i borbenoj igri. Međutim, valja kazati da su zabilježeni i neki incidenti.

U prvoj grupi odigrana su tri nepotpuna kola, a postignuti su sljedeći rezultati: PRVO KOLO: Vrpolje — Danilo Gornje 3:4, Slivno — Boraja 13:1, Boraja — Vrsno 7:2. DRUGO KOLO: Danilo Gornje — Vrsno 3:0, Danilo Biranj — Boraja 0:3, Vrsno — Slivno 2:3. TREĆE KOLO: Slivno — Danilo Gornje 0:3, Boraja — Vrpolje 7:6.

U drugoj grupi do sada su odigrani sljedeći susreti: Bratiškovci — Gračac 3:0, Sonković — Bribir 4:4, Plastovo — Vačane 0:3, Bribir — Plastovo 2:1. Ovih dana odigrat će se nekoliko zao stalih utakmica. Susret Bratiškovci — Gračac prekinut je kod stanja 4:3 u korist Bratiškovaca jer je ekipa Gračaca nezadovoljna nekim odlukama suca napuštala igralište, pa je susret registriran sa 3:0 u korist Bratiškova.

U trećoj grupi dosad smo dobili izvještaj o ovim susretima: Ražine — Jadrtovac 0:2, Grebaštica — Zablac 2:10, Jadrtovac Grebaštica 15:2 i Krapanj — Ražine 5:3. U idućem broju našeg lista također ćemo donijeti rezultate koji su postignuti u prvenstvu općine. (B)

»Izgradnja« građevinsko poduzeće iz Sibenika na osnovu odluke organa upravljanja vrši

PRODAJU

nekurentnog alata, rezervnih dijelova i garaža na predjelu Buale.

Alat i dijelovi se mogu pogledati u glavnom skladištu poduzeća, Ul. V. Perana.

Cijena garaža iznosi N Din 7100,00 uz učešće od 20 posto i rokom otplate od 2 godine.

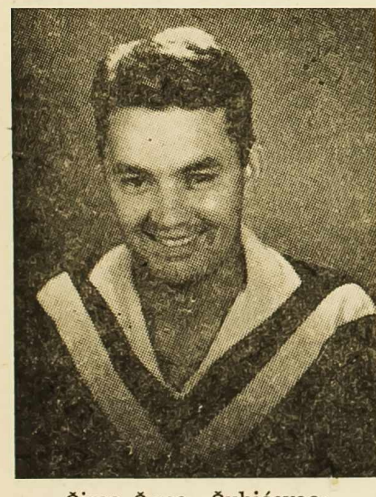
Sve informacije možete dobiti na telefon 2647.

5 mjeseci bez Bakmaza

U 13. minuti susreta Sibenik — Segesta, u sudaru s vratarom Manojlovićem, teže je povrijeđen Bakmaz, koji je odmah prevezen u šibensku bolnicu. Interesirajući se o njegovoj povredi, doznali smo da je slomio potkoljeničnu kost desne noge i da je liječnička obrada uspješno obavljena, te mu je noga stavljena u gips.

Informirani smo također da se Bakmaz najmanje za pet mjeseci neće moći pojaviti na zelenom polju. Tako je šibenski drugoligaš za duže vrijeme ostao bez jednog od svojih najdarovitijih igrača i njegov odsustvo znatno će se osjetiti u ekipi »Sibenika«.

Interesantno je spomenuti da je slična sudbina zadesila i igrača Majića na utakmici Sibenik — Segesta, koja je odigrana 1952. godine na šibenskom stadionu. (jj)

Sime Supe »Subićevac«

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

- »SIBENIK«: premijera američkog filma — KAKO JE OSVOJEN DIVLJI ZAPAD — I dio — (do 6. XI)
- Premijera američkog filma — KAKO JE OSVOJEN DIVLJI ZAPAD — II dio — (7. do 13. XI)
- »20. APRILA«: premijera francusko-talijanskog filma — MARKO POLO — (do 6. XI)
- Premijera američkog filma — BROAD LUĐAKA — (7. do 13. XI)
- »TESLA«: premijera talijanskog filma — BRACNA POŠTELJA — (do 4. XI)

Sovjetski film — HAMLET — (5—6. XI)

Premijera mađarskog filma — CASANOVA SA DUNAVA — (7—8. XI)

Premijera češkog filma — MANDALENA VARALICA I SARAN — (9. XI)

Američki film — NJIHALO STRAVE — (10—13. XI)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 4. XI — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

Od 5. do 11. XI — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.

ROĐENI

Joso, Sime i Kate Pulić; Duška, Duškova i Branke Šarić; Frane, Pave i Ivanice Vodan; Ines, Sime i Klare Copić; Emilija, Emila i Cvite Španija; Fani-Jakova i Biserke Stipančević; Marko, Mira i Ružice Cvitan;

Mirjana, Tome i Milke Đilas; Loren, Miljenkov i Draginje Kardum; Zeljko, Veselina i Cvite Njegić; Mile, Dušana i Zorke Grulović; Igor, Ante i Marije Savić; Dijana, Dušana i Dare Krička; Vojislavka, Uroša i Vinke Milunović; Nataša, Gojka i Ružice Raćunica; Olivera, Mirka i Božice Lončar; Neven, Tomislava i Nade Mrdeža; Snježana, Ante i Dragice Klisović; Nikica, Ive i Stane Mišura; Ričard, Aleksandra i Alme Maturo; Milovan, Petra i Jovanke Lazinica; Zvezdana, Slavka i Jele Grgić; Jadran, Mile i Milke Lokas; Jagoda, Mate i Ane Zelić; Paško, Kreše i Stefe Dunkić; Igor, Marijana i Marice Baljkas; Pere, Paške i Ljubinke Varnica; Jelica, Milivoja i Ljube Jugov; Ena, Stipe i Blaženke Svirčić; Snježana, Ivana i Jerke Mršić; Krste, Branka i Anke Juras; Marija, Mirke i Mikulan-

dra i Ivanke Dičak; Zdenka, Bože i Milke Slamić; Silvana, Petra i Ivanice Radišić i Stefica, Mladena i Anke Antolos.

VJENCANI

Gordan Torić i Marija Dodig; Jere Simunac i Milka Marić; Joso Matas i Milka Sestan; Mate Zelić i Ana Pokrajac; Boris Juras i Dragica Mirković; Veselko Jolić i Milena Juras; Ivan Dukić i Marija Živković; Ive Dodig i Marija Grubelić i Stipe Gulin i Ivanka Badžim.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI

Za Zagreb u 9.49 i 19.04 sati (prijelaz u Perkoviću — preko Like).

Za Beograd u 19.04 sati (direktna kola).

Za Split u 3.11, 6.51 i 14.49 sati.

Za Knin u 6.51, 9.49 i 14.49 sati.

BRODOVI

Rijeka — Bar (brza) dolazak iz Rijeke srijedom u 4.15 sati, odlazak za Rijeku četvrtkom u 21.30 sati.

AUTOBUSI

Za Zagreb u 19 sati (preko Rijeke)

Za Dubrovnik u 5.15, 9.30 i 11.30 sati.

Za Rijeku u 5.45, 7.45, 9.15, 9.45, 10.45, 13, 14.30, 16.30, 19, 19.30 (do 31. X), 22 i 23.30 sati.

Za Split u 5.15, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 8.30, 9.30, 10, 10.30, 11, 11.30, 12, 12.30, 13.30, 14, 14.45, 16, 17, 17.15, 18.15, 18.30, 20.30 i 23.15 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Sibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ

List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA —

Uredništvo: Sibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara - Tekući račun: Komunalna banka Sibenik 346-18 — Telefon štamparije 22-28 i 29-53.